DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

ATLANTIS

PROGRAMMER CREDITS MM.

Atlantis

Drama i 7 Akter
100 Afdelinger af

Gerhart Hauptmann

Nordisk Films Co.
Mesterværk
Iscenesat af
Direktør
August
Blom

Atlantis udlejes med Eneret
af
A/S Fotorama
Aarhus — København — Kristiania

M. L. JHRICH, BOGTRYKKERI,
VESTERBROGADE 98,
KØBENHAVN B.

HOVEDPERSONERNE:

Ingigerd Hahlstrøm, kaldet Mara

Fru Ida Orloff
(K. K. Hofburgtheater, Wien).

Eva Burns, Billedhuggerinde

Frk. Ebba Thomsen

Dr. Friedrich von Kammacher

Olaf Fønss

Dr. Rasmussen

Frederik Jacobsen

Dr. Schmidt

Carl Laurizen

Artisten Arthur Stoss

Herr Unthan

Fot. Hänse Hermann

GERHART HAUPTMANN

AFDELINGERNE

1. Dr. von Kammachers Hjem.
2. I spændt Forventning.
3. Vejen til Berømmelsen?
4. En Skuffelse.
5. Nye Ulykker.
6. Et haardt Slag.
7. En Ulykke kommer aldrig alene.
8. Hent Dr. Rasmussen.
9. von Kammachers bedste Ven.
10. Den eneste Udvej.
11. Paa Sindssygeasylet.
12. En List.
13. Kære Ven; rejs bort en Tid!
14. En Bøn.
15. Jeg maa ud til andre Forhold!
16. I Berlin.
17. En Matiné.
18. von Kammacher møder sin Skæbne.
19. En Præsentation.
20. »Edderkoppens Offer«.
21. Efter Matinée.
22. Her er jeg tilovers!
23. Det sidste Haab brister.
24. von Kammachers Beslutning.
25. Til Paris!
26. Et mærkeligt Træf.
27. Jeg rejser ogsaa til Amerika!
28. Mod det nye Land.
29. Kortspillerne.
30. »Roland« i Sigte.
31. Ombord paa »Roland«.
32. Hun er her!
33. En gammel Kollega.
34. Ingigerd!
35. Den opvartende Kavaller.
36. En Kokette.
37. Den fine Verden.
38. Samfundets Smaa.
39. »Manden uden Arme«.
40. Det første Møde ombord.
41. Skibsbal.
42. I Skibets Hjerte.
43. Den sidste Post.
44. En trist Meddelelse.
45. Ingen Bedring.
46. De Smaa længes!
47. Solnedgang paa Atlanten.
48. Før Middagen.
49. Lægen tilkaldes.
50. Skib i Sigte!
51. Menneskesjæl, hvor ligner Du Havet!
52. Menneskeskæbne, hvor ligner Du Vinden!
53. Hent Dr. von Kammacher!
54. I Taagen.
55. Der er ingen Fare!
56. Vrag forude!
57. Kom til Hjælp!
58. I Havsnød.
59. Katastrofen.
60. En sørgelig Vandring.
61. Brug det selv, min Dreng!
62. Hvor er min Fader?
63. Forgæves!
64. Panik paa Mellemdækket.
65. Gør Din Pligt!

66. I Baadene.
67. Kampen for Livet.
68. Den store Grav.
69. Hjælpen nærmer sig.
70. En drøj Nat.
71. Frelste!
72. Ombord paa »Hjortholm«.
73. I Magsvejr.
74. Land i Sigte!
75. Sandy Hook.
76. I New York.
77. De Reddede gaar i Land.
78. Paatrængende Journalister.
79. Gamle Venner.
80. I Kunstnerkolonien.
81. Bladenes Ekstranumre.
82. Stoss optræder samme Aften.
83. Paa Varieté.
84. Lidenskabens Magt.
85. En Invitation.
86. Besøg mig i Bjergene!
87. Efter Generalprøven.
88. I Teaterrestauranten.
89. Kom, lad os gaa!
90. Jeg kommer i Morgen!
91. Afskeden.
92. Paa Vej til Bjergene.
93. Bjerghytten.
94. I Ensomheden.
95. Nervefeberen melder sig.
96. Et Telegram.
97. Dr. von Kammacher er meget syg.
98. En trofast Plejerske.
99. Helbredet.
100. Hjemme igen!

Dr. Friederich von Kammacher lider Skuffelse paa Skuffelse.

Hans Hustru, Angéle, er indtraadt i Ægteskabet arveligt belastet med Dispositioner for Sindssyge. I den sidste Tid har hendes Sygdom taget til i en foruroligende Grad. Dr. von Kammacher har væbnet sig med Taalmodighed og Overbærenhed, men hendes Forstand tilsløres mere og mere.

Ogsaa Videnskaben — Dr. von Kammacher nyder i bakteorologiske Krese Ry som en Dygtighed, til hvem man stiller store Forventninger — bereder ham Skuffelser. Han har til det bakteorologiske Institut i Hovedstaden indsendt en opsigtsvækkende Afhandling, men efter hvad han erfarer ad Omveje, raader der megen Utilfredshed med dens Indhold. De Anskuelser, den tolker, er for yderliggaaende.

Imidlertid giver Angéles sygelige Tilstand sig Udslag paa en Maade, der berettiger hendes Omgivelser til at nære Frygt for deres Liv. Dr. von Kammacher indser, at der ikke er andet at gøre end at anbringe hende paa et Sindssygeasyl. Han betror hende til sin gode Ven og Kollega, Dr. Georg Rasmussen, og efter sine Forældres indstændige Raad rejser han til Berlin for om muligt under livligere Forhold at genvinde den Sindsligevægt, som de sidste Aars Samliv med en sindssyg Hustru har berøvet ham.

I Berlin modtager han en Invitation til en Matiné, ved hvilken Danserinden Frk. Ingigerd Hahlstrøm skal have sin Førsteoptræden for en indbudt Kres. Halvt modstræbende følger han Indbydelsen. Kunstnerverdenen interesserer ham kun lidt. Han føler sig sky og usikker blandt de tilsyneladende sorgløse Repræsentanter for den lettere Kunst.

Matinéen. Tæppet gaar. Frk. Ingigerd danser ind paa Scenen. Dansen hedder »Edderkoppens Offer«. For hvert Trin hun gør henover Scenen, danser hun et Skridt længere ind i Dr. von Kammachers Hjærte. Som et Meteor fra en ukendt Verden glider Ingigerd ind i Dr. von Kammachers graa og trøs-

tesløse Tilværelse. Denne lunefulde, behagsyge Skabning, for hvem Mændenes Tilbedelse synes lige saa uundværlig som Lys og Luft, fanger ham ind med sit Smils sarte, men dog saa stærke Spind. Fra dette Øjeblik leder hun hans Skridt.

Da han nogle Dage senere faar Meddelelse om, at det bakteorologiske Institut ikke har kunnet antage hans Afhandling, frigøres han for det sidste Baand, som holder ham tilbage fra at følge hende som en Skygge. Hun rejser fra By til By. Hvor hun kommer hen, omsværmes hun af Mænd, men selv om hun tydeligt ser den Lidelse, der afspejles i Dr. von Kammachers

IDA ORLOFF

Ansigt, saa jager hun dog ikke Sværmen bort. Det er, som om hun finder en Glæde i at pine den bestandige og oprigtigt hengivne Elsker. Gang efter Gang oprøres Dr. von Kammacher over hendes letfærdige Leg med hans Følelser. Han bryder med hende, rejser bort. Hvorhen? Aldrig længere bort, end at Frk. Ingigerd kan naa at indfange ham paany. Aldrig udenfor Spindets Periferi.

Sidste Gang, han er flygtet for hende, er han taget til Paris. Her læser han i en Avis, at Danserinden Frk. Ingigerd Hahlstrøm den 23. afrejser med Damperen »Roland« fra Bremen til New York. Hans Ro er fra samme Øjeblik forsvunden. En Kraft, som han ikke kan analysere, tvinger ham til at handle. Ved øjeblikkelig Afrejse fra Paris vil han kunne indhente Damperen. To Telegrammer afsender han, før han begiver sig ud paa Rejsen over Atlanterhavet. Det ene er adresseret til Vennen hjemme, Dr. Georg Rasmussen, hvem han anmoder om at tage sig af Hustruen. I det andet meddeler han en Ven i Amerika, Dr. Schmidt, om sin snarlige Ankomst til New York.

Ombord paa Amerikadamperen suges Dr. von Kammacher paany ind i den Hvirvel, som har Frk. Ingigerd til Midtpunkt. Hendes opvartende Kavallér er for Tiden en Arkitekt Achleitner fra Wien, men Antallet af Tilbedere, som faar Tiden til at gaa paa Overrejsen med at gøre Kur til den ekscentriske og be-

EBBA THOMSEN

snærende Danserinde, er legio. Dr. von Kammacher er næppe kommen hende et Skridt nærmere end før.

Da indtræffer en Begivenhed, som synes at skulle være i Stand til at knytte de to Livsskæbner sammen. Efter nogle Dages stille og behagelig Sejlads driver Skibet ind i en Taagebanke. Med Sekunders Mellemrum lyder Dampfløjtens uhyggevarslende Signaler ud over Atlanterhavet. I Kahytterne saavel som paa Kommandobroen hersker Nervøsitet. Skibets Fart sættes ned paa halv Kraft. Kaptajnen — den prægtige Sømand, Kaptajn v. Kessel — bestormes af Passagererne med ængstelige Spørgsmaal. Med et Smil beroliger han de opskræmte Sind, men Smilet fortrækker sig uvilkaarligt, da han er alene.

Han er sig Skibets farlige Stilling bevidst. Uden Kurs og Retning sejler det afsted.

Alle Officererne er paa Kommandobroen. De løber frem og tilbage mellem hinanden. Med deres Kikkerter søger de at gennemtrænge Taagens Slør. Et Raab lyder: »Vrag forude!« Maskintelegrafen sender sine stumme Ordrer ned til Skibets Hjerte. Det mægtige Legemes hamrende Pulsslag standser. Kort efter lyder endnu et Raab: »Vi støder!« Som en Løbeild forplanter Raabet sig fra Kommandobro til Mellemdæk.

I knappe Sætninger giver Kaptajn v. Kessel Besætningen

OLAF FØNSS

Besked om de første Forholdsregler. Et Par Officerer løber gennem Skibets Korridorer, banker paa hver enkelt Dør og raaber det ene Ord: »Fare!« Telegrafisten afsender i uendeligt Antal den traadløse Depesche S. O. S. Med hver Nerve spændt lytter han efter det Tegn, som betyder hurtig Hjælp.

I Løbet af faa Minutter er alle Passagerer kommen paa Dækket. Halvnøgne, de fleste kun iført Natlinned, vælter de i store Horder frem mod Redningsbaadene. Paa Broen fortsætter Kaptajnen med at uddele sine Ordrer. En Dreng kommer op til ham med en Redningsbøje. »Brug den selv, min Dreng!« siger Kaptajnen og vender sig bort. Han vil forblive paa sin Post.

Da Raabet »Fare!« lyder gennem Skibskorridorerne, hen-

ligger Dr. von Kammacher i Feberfantasier. Han drømmer, at han med sin amerikanske Ven, Dr. Schmidt, foretager en Vandring tværs over den sunke Ø Atlantis. Er Drømmen mon som et Varsel om de Begivenheder, han vil opleve i det nye Land, Amerika?

Dr. von Kammachers første Tanke, da han vaagner op til den frygtelige Virkelighed, gælder Frk. Ingigerd. Det lykkes ham at skaffe Plads for hende og sig selv i en af Redningsbaadene. Dr. von Kammacher søger at finde Frk. Ingigerds Fader — men forgæves. Redningsbaaden fires ned. Den kommer heldigt fri fra Skibet og kæmper sig frem mod Bølger og Storm.

Næste Morgen hejses Nødflaget over de Planker, som for de undkomne danner den tynde Skillevæg mellem Liv og Død. Nødflaget observeres af Fragtdamperen »Hjortholm«, der øjeblikkelig træffer alle Foranstaltninger til Bjergning af de Skibbrudne. Fjerdedagen efter Katastrofen varskoes af Udkiggen: »Land!« Land!« Ingigerd betages af Mindet om Faderen, som Havet sandsynligvis har beholdt, og Følelsen ved snart igen at skulle have fast Grund under Fødderne. I sin Forladthedsfornemmelse slutter hun sig uvilkaarlig til Dr. von Kammacher, der i disse Dage, da Ulykken har omgivet dem begge, intet Øjeblik har svigtet hende.

Ved Landgangen i New York modtages Dr. von Kammacher af en fælles Ven af ham og Dr. Schmidt, nemlig Willy Snyders, som indbyder baade ham og Frk. Ingigerd til forelø-

bigt at tage Ophold hos den lille Kunstnerkoloni, han selv er Medlem af, og som Billedhuggeren Bonifacius Ritter er Overhovedet for.

I dette som andre lignende Spørgsmaal lader Ingigerd ham tage Bestemmelse for hende, men ret længe lader hendes stridige og egenraadige Sind sig ikke regere. Dr. von Kammacher faar snart at føle, at hans Magt over hende er brudt, og med usvigelig Sikkerhed fjerner de to Menneskers Livsbaner sig fra hinanden.

I Bonifacius Ritters Atelier er Dr. von Kammacher bleven præsenteret for Billedhuggerinden Miss Burns, en sart og kærlig kvindelig Natur, for hvem han har faaet oprigtig Hengiven-

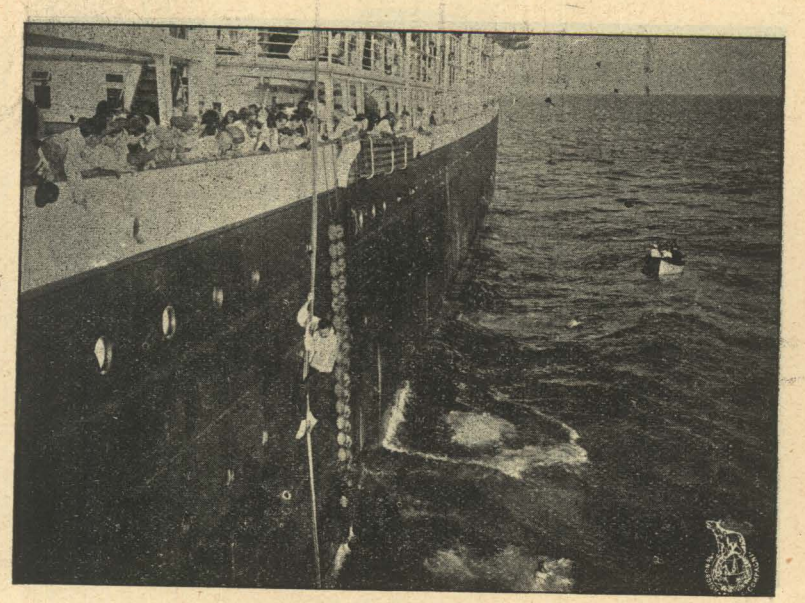

hed. Hans Hjerte, som higer mod Fred, er hos hende, samtidig med, at den Lidenskab, som har faaet ham til at farte det halve Evropa rundt og derefter sejle over Atlanterhavet, endnu knytter ham til Frk. Ingigerd. Hans Indre er en Strid mellem disse to polære Modsætninger. Kunde han blot rive Ingigerd ud af sine Tanker! Han erindrer, at Dr. Schmidt, der bor udenfor New York, har tilbudt ham Ophold i et lille Hus i Bjergene, og telegraferer, at han tager mod Tilbudet. Vennerne i New York og Miss Burns følger ham til Toget, som skal føre ham ud til den saa haardt tiltrængte Hvile og Fred.

Den omsorgsfulde Dr. Schmidt, som har en beskeden Praksis i den lille By Handon, tager med ærlig ment Hjærtelighed mod den forpinte og nervesvækkede Ven og fører ham med det samme op til Bjerghytten, som ligger over den evige Snes Grænse. Saa bliver han ladt tilbage i Ensomheden, syg paa Legeme og Sjæl; han tilbageviser enhver Form for Hensyntagen til hans Helbred. »Jeg trænger kun til Ro, fuldstændig Ro!« siger han. Fra Evropa indløber nogen Tid efter at Dr. von Kammacher har forladt Kolonien i New York, et Telegram til Vennerne om, at hans Hustru Angéle er død. Willy Snyders beder Dr. Schmidt overbringe von Kammacher det triste Budskab. Dr. Schmidt kører op til Bjerghytten med Efterretningen, som blot er egnet til paany at bringe von Kammachers Hjærtesaar til at bløde. Følgerne af det Indtryk, som Meddelelsen om Hustruens Død gør paa ham, er da ogsaa, at han falder i en farlig Sygdom.

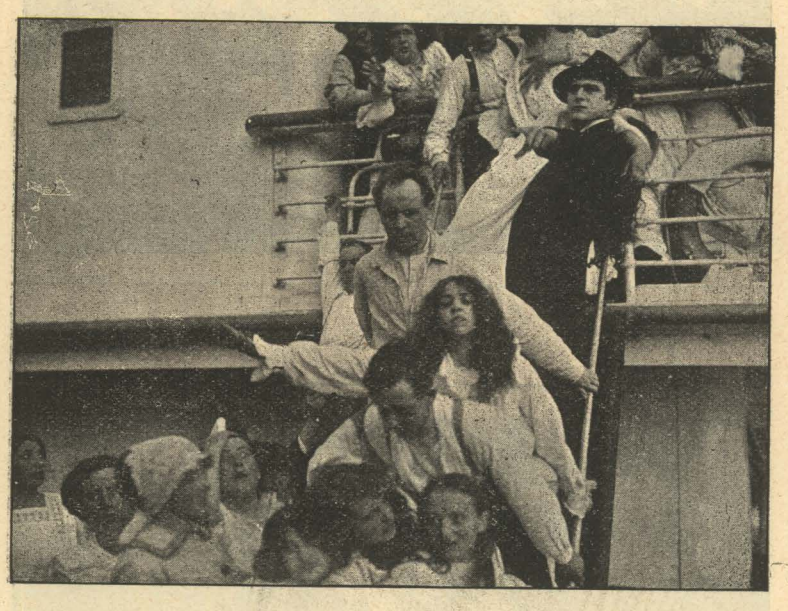

Vennerne i New York er forsamlede i Anledning af et Brev fra Dr. Schmidt om Dr. von Kammachers Sygdom, da Miss Burne tager en Beslutning, som vinder almindeligt Bifald. »Jeg vil tage op til ham og pleje ham!« siger hun, og uden Overvejelser lader hun Handling følge paa Ord. Under hendes Hænders varsomme og kyndige Pleje er Dr. von Kammacher snart fuldt restitueret. Hendes milde og venlige Væsen gyder et lægende Solskin over hans Hjærte. Paa Vidderne over Grænsen mod den evige Sne strejfer de om. Paa deres Vandringer over Bræ og Gletscher standser de en Dag brat foran en Afgrund. Dr. von Kammacher stirrer ud over den stejle Sneklippe ned i Dybet. Og han tager det Løfte af hende, som er rejst hid for at læge hans Vunder, at hun vil være hans Børn en god Moder.

Atlantis

Drama i 7 Akter
100 Afdelinger af
Gerhart Hauptmann.

Nordisk Films Co. Mesterværk

Iscenesat af
Direktør August Blom.

Atlantis udlejes med Eneret
af
A/S Fotorama,
Aarhus — København — Kristiania.

REKLAMETRYKKERIET
BUSCH & PETERSEN
AARHUS

Hovedpersonerne:

Ingigerd Hahlstrøm, kaldet Mara
Fru Ida Orloff
(K. K. Hofburgtheater, Wien)

Eva Burns, Billedhuggerinde,
Frk. Ebba Thomsen

Dr. Friedrich von Kammacher
Olaf Fønss

Dr. Rasmussen
Frederik Jacobsen.

Dr. Schmidt
Carl Lauritzen

Artisten Arthur Stoss
Herr Unthan

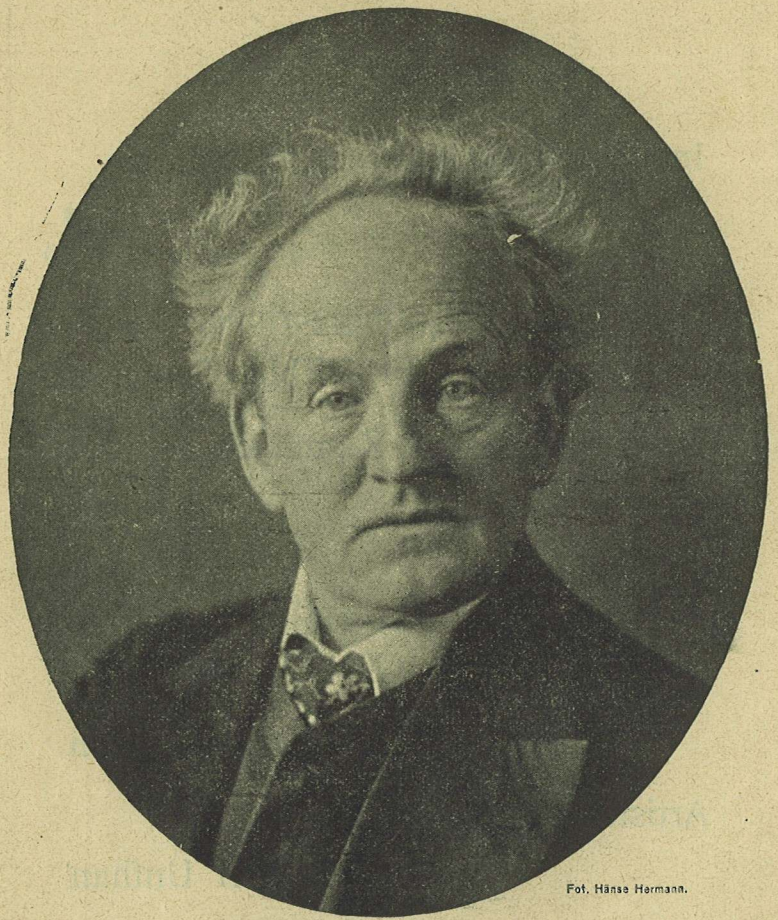

Fot. Hänse Hermann.

GERHART HAUPTMANN

EBBA THOMSEN

OLAF FØNSS

Afdelingerne:

1. Dr. von Kammachers Hjem.
2. I spændt Forventning.
3. Vejen til Berømmelsen?
4. En Skuffelse.
5. Nye Ulykker.
6. Et haardt Slag.
7. En Ulykke kommer aldrig alene.
8. Hent Dr. Rasmussen.
9. von Kammachers bedste Ven.
10. Den eneste Udvej.
11. Paa Sindssygeasylet.
12. En List.
13. Kære Ven; rejs bort en Tid!
14. En Bøn.
15. Jeg maa ud til andre Forhold!
16. I Berlin.
17. En Matiné.
18. von Kammacher møder sin Skæbne.
19. En Præsentation.
20. „Edderkoppens Offer".
21. Efter Matinée.
22. Her er jeg tilovers!
23. Det sidste Haab brister.
24. von Kammachers Beslutning.
25. Til Paris.
26. Et mærkeligt Træf.
27. Jeg rejser ogsaa til Amerika!
28. Mod det nye Land.
29. Kortspillerne.
30. „Roland" i Sigte.
31. Ombord paa „Roland".
32. Hun er her!
33. En gammel Kollega.
34. Ingigerd!
35. Den opvartende Kavaller.
36. En Kokette.
37. Den fine Verden.
38. Samfundets Smaa.
39. „Manden uden Arme".
40. Det første Møde ombord.
41. Skibsbal.
42. I Skibets Hjerte.
43. Den sidste Post.
44. En trist Meddelelse.
45. Ingen Bedring.
46. De Smaa længes!
47. Solnedgang paa Atlanten.
48. Før Middagen.
49. Lægen tilkaldes.
50. Skib i Sigte!
51. Menneskesjæl, hvor ligner Du Havet!
52. Menneskeskæbne, hvor ligner Du Vinden!
53. Hent Dr. von Kammacher!
54. I Taagen.
55. Der er ingen Fare!
56. Vrag forude!
57. Kom til Hjælp!
58. I Havsnød.
59. Katastrofen.
60. En sørgelig Vandring.
61. Brug det selv, min Dreng!
62. Hvor er min Fader?
63. Forgæves!
64. Panik paa Mellemdækket.
65. Gør Din Pligt!
66. I Baadene.
67. Kampen for Livet.
68. Den store Grav.
69. Hjælpen nærmer sig.

70. En drøj Nat.
71. Frelste!
72. Ombord paa „Hjortholm“.
73. I Magsvejr.
74. Land i Sigte!
75. Sandy Hook.
76. I New York .
77. De Reddede gaar i Land.
78. Paatrængende Journalister.
79. Gamle Venner.
80. I Kunstnerkolonien.
81. Bladenes Ekstranumre.
82. Stoss optræder samme Aften.
83. Paa Variété.
84. Lidenskabens Magt.
85. En Invitation.
86. Besøg mig i Bjergene!
87. Efter Generalprøven.
88. I Teaterrestauranten.
89. Kom, lad os gaa!
90. Jeg kommer i Morgen!
91. Afskeden.
92. Paa Vej til Bjergene.
93. Bjerghytten.
94. I Ensomheden.
95. Nervefeberen melder sig.
96. Et Telegram.
97. Dr. von Kammacher er meget syg.
98. En trofast Plejerske.
99. Helbredet.
100. Hjemme igen!

Dr. Friederich von Kammacher lider Skuffelse paa Skuffelse.

Hans Hustru, Angéle, er indtraadt i Ægteskabet arveligt belastet med Dispositioner for Sindssyge. I den sidste Tid har hendes Sygdom taget til i en foruroligende Grad. Dr. von Kammacher har væbnet sig med Taalmodighed og Overbærenhed, men hendes Forstand tilsløres mere og mere.

Ogsaa Videnskaben — Dr. von Kammacher nyder i bakteriologiske Kredse Ry som en Dygtighed, til hvem man stiller store Forventninger — bereder ham Skuffelser. Han har til det bakteriologiske Institut i Hovedstaden indsendt en opsigtsvækkende Afhandling, men efter hvad han erfarer ad Omveje, raader der megen Utilfredshed med dens Indhold. De Anskuelser, den tolker, er for yderliggaaende.

Imidlertid giver Angéles sygelige Tilstand sig Udslag paa en Maade, der berettiger hendes Omgivelser til at nære Frygt for deres Liv. Dr. von Kammacher indser, at der ikke er andet at gøre end at anbringe hende paa et Sindssygeasyl. Han betror hende til sin gode Ven og Kollega, Dr. Georg Rasmussen, og efter sine Forældres indstændige Raad rejser han til Berlin for om muligt under livligere Forhold at genvinde den Sindsligevægt, som de sidste Aars Samliv med en sindssyg Hustru har berøvet ham.

I Berlin modtager han en Invitation til en Matiné, ved hvilken Danserinden Frk. Ingigerd Hahlstrøm skal have sin Førsteoptræden for en indbudt Kreds. Halvt modstræbende følger han Indbydelsen. Kunstnerverdenen interesserer ham kun lidt. Han føler sig sky og usikker blandt de tilsyneladende sorgløse Repræsentanter for den lettere Kunst.

Matinéen. Tæppet gaar. Frk. Ingigerd danser ind paa Scenen. Dansen hedder „Edderkoppens Offer“. For hvert Trin, hun gør hen over Scenen, danser hun et Skridt længere

ind i Dr. von Kammachers Hjærte. Som et Meteor fra en ukendt Verden glider Ingigerd ind i Dr. von Kammachers graa og trøstesløse Tilværelse. Denne lunefulde, behagsyge Skabning, for hvem Mændenes Tilbedelse synes lige saa uundværlig som Lys og Luft, fanger ham ind med sit Smils sarte, men dog saa stærke Spind. Fra dette Øjeblik leder hun hans Skridt.

Da han nogle Dage senere faar Meddelelse om, at det bakteorologiske Institut ikke har kunnet antage hans Afhandling, frigøres han for det sidste Baand, som holder ham tilbage fra at følge hende som en Skygge. Hun rejser fra

By til By. Hvor hun kommer hen, omsværmes hun af Mænd, men selv om hun tydeligt ser den Lidelse, der afspejles i Dr. von Kammachers Ansigt, saa jager hun dog ikke Sværmen bort. Det er, som om hun finder en Glæde i at pine den bestandige og oprigtigt hengivne Elsker. Gang efter Gang oprøres Dr. von Kammacher over hendes letfærdige Leg med hans Følelser. Han bryder med hende, rejser bort. Hvorhen? Aldrig længere bort, end at Frk. Ingigerd kan naa at indfange ham paany. Aldrig udenfor Spindets Periferi.

Sidste Gang, han er flygtet for hende, er han taget til Paris. Her læser han i en Avis, at Danserinden Frk. Ingigerd Hahlstrøm den 23. afrejser med Damperen „Roland" fra Bremen til New York. Hans Ro er fra samme Øjeblik forsvunden. En Kraft, som han ikke kan analysere, tvinger ham til at handle. Ved øjeblikkelig Afrejse fra Paris vil han kunne indhente Damperen. To Telegrammer afsender han, før han begiver sig ud paa Rejsen over Atlanterhavet. Det ene er adresseret til Vennen hjemme, Dr. Georg Rasmussen, hvem han anmoder om at tage sig af Hustruen. I det andet meddeler han en Ven i Amerika, Dr. Schmidt, om sin snarlige Ankomst til New York.

Ombord paa Amerikadamperen suges Dr. von Kammacher paany ind i den Hvirvel, som har Frk. Ingigerd til Midtpunkt. Hendes opvartende Kavallér er for Tiden en Arkitekt Achleitner fra Wien, men Antallet af Tilbedere,

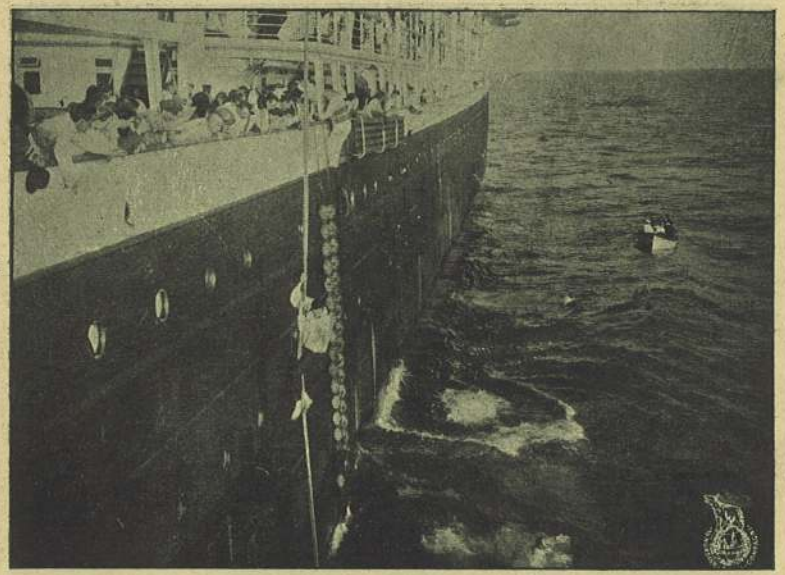

som faar Tiden til at gaa paa Overrejsen med at gøre Kur til den excentriske og besnærende Danserinde, er legio. Dr. von Kammacher er næppe kommen hende et Skridt nærmere end før.

Da indtræffer en Begivenhed, som synes at skulle være i Stand til at knytte de to Livsskæbner sammen. Efter nogle Dages stille og behagelig Sejlads driver Skibet ind i en Taagebanke. Med Sekunders Mellemrum lyder Dampfløjtens uhyggevarslende Signaler ud over Atlanterhavet. I Kahytterne saavel som paa Kommandobroen hersker Nervøsitet. Skibets Fart sættes ned paa halv Kraft. Kaptajnen — den prægtige Sømand, Kaptajn v. Kessel — bestormes af Passagererne med ængstelige Spørgsmaal. Med et Smil beroliger han de opskræmte Sind, men Smilet fortrækker sig uvilkaarligt, da han er alene. Han er sig Ski-

bets farlige Stilling bevidst. Uden Kurs og Retning sejler det afsted.

Alle Officererne er paa Kommandobroen. De løber frem og tilbage mellem hinanden. Med deres Kikkerter søger de at gennemtrænge Taagens Slør. Et Raab lyder: „Vrag forude!" Maskintelegrafen sender sine stumme Ordrer ned til Skibets Hjerte. Det mægtige Legemes hamrende Pulsslag standser. Kort efter lyder endnu et Raab: „Vi støder!" Som en Løbeild forplanter Raabet sig fra Kommandobroen til Mellemdæk.

I knappe Sætninger giver Kaptajn v. Kessel Besætningen Besked om de første Forholdsregler. Et Par Officerer løber gennem Skibets Korridorer, banker paa hver enkelt Dør og raaber det ene Ord: „Fare!" Telegrafisten afsender i uendeligt Antal den traadløse Depesche S. O. S. Med hver Nerve spændt lytter han efter det Tegn, som betyder hurtig Hjælp.

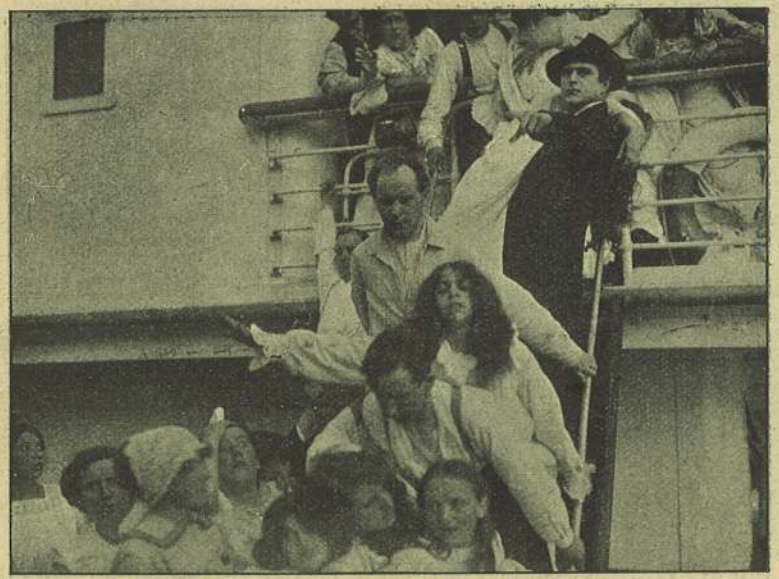

I Løbet af faa Minutter er alle Passagerer kommen paa Dækket. Halvnøgne, de fleste kun iført Natlinned, vælter de i store Horder frem mod Redningsbaadene. Paa Broen fortsætter Kaptajnen med at uddele sine Ordrer. En Dreng kommer op til ham med en Redningsbøje. „Brug den selv, min Dreng!" siger Kaptajnen og vender sig bort. Han vil forblive paa sin Post.

Da Raabet „Fare!" lyder gennem Skibskorridorerne, henligger Dr. von Kammacher i Feberfantasier. Han drømmer, at han med sin amerikanske Ven, Dr. Schmidt, foretager en Vandring tværs over den sunkne Ø Atlantis. Er Drømmen mon som et Varsel om de Begivenheder, han vil opleve i det nye Land, Amerika?

Dr. von Kammachers første Tanke, da han vaagner op til den frygtelige Virkelighed, gælder Frk. Ingigerd. Det lykkes ham at skaffe Plads for hende og sig selv i en af Redningsbaadene. Dr. von Kammacher søger at finde Frk. Ingigerds Fader — men forgæves. Redningsbaaden fires ned. Den kommer heldigt fri fra Skibet og kæmper sig frem mod Bølger og Storm.

Næste Morgen hejses Nødflaget over de Planker, som for de undkomne danner den tynde Skillevæg mellem Liv og Død. Nødflaget observeres af Fragtdamperen „Hjortholm", der øjeblikkelig træffer alle Foranstaltninger til Bjergning af de Skibbrudne. Fjerdedagen efter Katastrofen varskoes af Udkiggen: „Land! Land!" Ingigerd betages af Mindet om Faderen, som Havet sandsynligvis har beholdt, og Følelsen ved snart igen at skulle have fast Grund under Fødderne. I sin Forladthedsfornemmelse slutter hun sig uvilkaarlig til Dr. von Kammacher, der i disse Dage, da Ulykken har omgivet dem begge, intet Øjeblik har svigtet hende.

Ved Landgangen i New York modtages Dr. von Kammacher af en fælles Ven af ham og Dr. Schmidt, nemlig Willy Snyders, som indbyder baade ham og Frk. Ingigerd til foreløbigt at tage Ophold hos den lille Kunstnerkoloni,

han selv er Medlem af, og som Billedhuggeren Bonifacius Ritter er Overhoved for.

I dette som andre lignende Spørgsmaal lader Ingigerd ham tage Bestemmelse for hende, men ret længe lader hendes stridige og egenraadige Sind sig ikke regere. Dr. von Kammacher faar snart at føle, at hans Magt over hende er brudt, og med usvigelig Sikkerhed fjerner de to Menneskers Livsbaner sig fra hinanden.

I Bonifacius Ritters Atelier er Dr. von Kammacher bleven præsenteret for Billedhuggerinden Miss Burns, en sart og kærlig kvindelig Natur, for hvem han har faaet

oprigtig Hengivenhed. Hans Hjerte, som higer mod Fred, er hos hende, samtidig med, at den Lidenskab, som har faaet ham til at farte det halve Evropa rundt og derefter sejle over Atlanterhavet, endnu knytter ham til Frk. Ingigerd. Hans Indre er en Strid mellem disse to polære Modsætninger. Kunde han blot rive Ingigerd ud af sine Tanker! Han erindrer, at Dr. Schmidt, der bor udenfor New York, har tilbudt ham Ophold i et lille Hus i Bjergene, og telegraferer, at han tager mod Tilbudet. Vennerne i New York og Miss Burns følger ham til Toget, som skal føre ham ud til den saa haardt tiltrængte Hvile og Fred.

Den omsorgsfulde Dr. Schmidt, som har en beskeden Praksis i den lille By Handon, tager med ærlig ment Hjærtelighed mod den forpinte og nervesvækkede Ven og fører ham med det samme op til Bjerghytten, som ligger over den evige Snes Grænse. Saa bliver han ladt tilbage i Ensomheden, syg paa Legeme og Sjæl; han tilbageviser enhver Form for Hensyntagen til hans Helbred. „Jeg trænger til Ro, fuldstændig Ro!“ siger han. Fra Evropa indløber nogen Tid efter at Dr. von Kammacher har forladt Kolonien i New York, et Telegram til Vennerne om, at hans Hustru Angéle er død. Willy Snyders beder Dr. Schmidt overbringe von Kammacher det triste Budskab. Dr. Schmidt kører op til Bjerghytten med Efterretningen, som blot er egnet til paany at bringe von Kammachers Hjærtesaar til at bløde. Følgerne af det Indtryk, som Meddelelsen om Hustruens Død gør paa ham, er da ogsaa, at han falder i en farlig Sygdom.

Vennerne i New York er forsamlede i Anledning af et Brev fra Dr. Schmidt om Dr. von Kammachers Sygdom, da Miss Burns tager en Beslutning, som vinder almindeligt Bifald. „Jeg vil tage op til ham og pleje ham!“ siger hun, og uden Overvejelser lader hun Handling følge paa Ord. Unders hendes Hænders varsomme og kyndige Pleje er Dr. von Kammacher snart fuldt restitueret. Hendes mildé og venlige Væsen gyder et lægende Solskin over hans Hjærte. Paa Vidderne over Grænsen mod den evige Sne strejfer de om. Paa deres Vandringer over Bræ og Gletscher standser de en Dag brat foran en Afgrund. Dr. von Kammacher stirrer ud over den stejle Sneklippe ned i Dybet. Og han tager det Løfte af hende, som er rejst hid for at læge hans Vunder, at hun vil være hans Børn en god Moder.

AKTIESELSKABET
"Fotorama"
AARHUS — KØBENHAVN — KRISTIANIA
ejer tilmen. saavel som dens Plakat- og Program-Tekst o. a. lign. Materiale med absolut Eneret.
Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatningskrav gjort gældende mod Vedkommende.

678.

4385

Palads Teatret

Direktør: Constantin Philipsen.

NORDISK FILMS KOMP. INC. KØBENHAVN

Program

26 December 1913.

Eftertryk forbydes.

Bedes bemærket!

For at give alle Lejlighed til uhindret at følge Forestillingen, henstilles det høfligst til det ærede Publikum at henlægge Hattene i Garderoben eller tage dem af under Forestillingen.

Direktionen.

VIGGO JENSEN

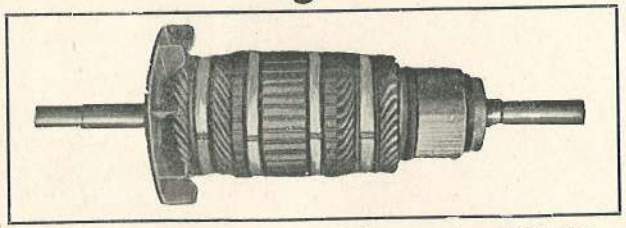

Repræsentant for A/S Dansk Akkumulator- & Elektromotorfabrik.

Elektromek. Etablissement. Elektriske Lys- og Kraftanlæg.
Telefon Central 9692.

Elektriske Lysreklamer.

Reparationer udføres.

SPECIALITET: MASKINER MED VENDEPOLER

Blæsere og Sugere m. direkte koblet Motor.

Nørrevoldgade 80.
København K.

Lager af Dynamomaskiner og Elektromotorer

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN'S AKVAVITTER.

Glashus: 57-58. 59 & 60 61. 68 &
film I. 25 & 26 & 27 & 28.

26/12 13.

ORKESTER-KONCERT

under Anførsel af Hr. Kapelmester

KNUD LINDHARD.

P. ANDERSEN: Orientalsk March.

EFTER PAUSEN:

THAUDERT: Ouverture til »Stormen«.

Al Musik, som spilles i „Palads-Teatret“ faas i

PEDER FRIIS' MUSIKFORLAG

Frederiksborggade 14,

Telefon 8846.

Applaudando

Stort Repertoire

af kendte danske Kunstnere, bl. a.:

Fred. Buch, M. Berggreen, Stella Kjerulf, Berggreens-Qvartet m. m.

Forhandles overalt.

Forlang Katalog.

Engros:

Skand. Applaudando A/S

Peder Skramsgade 19.

Telefon 9919.

Pris Kr. 1,75 pr. Stk.

Ved Køb af 5 Plader Kr. 1,50 pr. Stk.

Alle Nyheder fra Berlin haves paa Lager.

Eneret for Danmark for Optagelse fra Orchester „Palais de Danse“, Berlin.

Mod Blodmangel. Hæmatogen Lotze.

Hæmatogen Chokolade.
Hæmatogen Kapsler.
Faaes paa Apothekerne.

Rob. Kleinerts Musikhus

CHR. IX's GADE 7
(Hj. af Gothers- og Møntergade)
er Nordens første Specialforretn.
Hoved-Udsalg af Odeon-Plader.
Obs. Se vore 9 Udstillingsvinduer.

Fergan

Eneberettiget

Organisk Jernmikstur. Bedst og hurtigst virkende Styrkningsmiddel for blodfattige, Syge og Svage.

Faas paa ethvert Apothek.

(Med Brugsanvisning) i Flasker à 1 Kr. og Kr. 1,65.

Det er en Kendsgerning, at

Manufakturvarer

F. C. DAHL

købes bedst og billigst hos

F. C. DAHL, Frederiksborgg. 31.

„Singalwatte“ THE

Directe fra Theplantagerne ved Iversen & Larsen.

RASCH **RASCH**

INVENTAR MØBLER

Tegnestue og Værksted Bredgade 21.

PROGRAM

Premiere i Berlin 17 Okt 1913.

ATLANTIS

Efter
Gerhart Hauptmanns
berømte Roman.

Iscenesat af: August Blom.

HOVEDPERSONERNE:

Ingigerd Hahlstrøm, kaldet Mara. .	Fru Ida Orloff (K. K. Hofburgtheater, Wien)
Eva Burns, Billedhuggerinde	Frk. Ebba Thomsen
Dr. Friedrich von Kammacher . . .	Olaf Fønss
Dr. Rasmussen	Frederik Jacobsen
Dr. Schmidt	Carl Lauritzen
Artisten Arthur Stoss.	Hr. Unthan

Alma Hinding
Bertel Krause.

ATLANTIS ..... (1919) 1913.

ndix & Co
Udvalg af Symaskiner
erlig fremhæves
PFAFF =
ns mest fuldkomne
ymaskine.
Faas kun
nens Kanal 5.

NIT
Ligtorne.

Kl.s Damefrisering
g Haararbejde.
bade med Kinin og
poing. Ansigtsmassage
nicure. Afredt Haar
og forarbejdes smukt
ligt. Elever uddannes.
H.C. Ørstedsvej 61,
Telefon Nora 2361.
Bestillinger modtages paa Udefrisering.

-cream.

Ny
Philip Morris
Cigaret Westminster
10 Stk. 95 Øre
PHILIP MORRIS Cigaretterne
er overalt i Verden anset som de fineste.
en gros C. B. Møller & Co.

Tlf. 9355

Tlf. 9355

Knudsens Vadskeri Gl. Kongevej 19.
TLF-VESTER-556.Y.

Pleureuser
Knyttes
ogsaa af gl. Hattefjer, bliver som nye.

Indsend Deres gamle Fjer.
Skriv til Tlf Vester 4488.
Skandinavisk Fjerfabrik.
Gasværksvej 13, Kbhvn.

Ferrin.
Bedste blod-dannende Styrknings-middel.
Føres i forskellig Form efter Patientens Behov.
Faaes med Brugsanvisning paa Apotekerne.

DR. Friedrich von Kammacher lider Skuffelse paa Skuffelse.

Hans Hustru, Angèle, er indtraadt i Ægteskabet arveligt belastet med Dispositioner for Sindssyge. I den sidste Tid har hendes Sygdom taget til i en foruroligende Grad. Dr. von Kammacher har væbnet sig med Taalmodighed og Overbærenhed, men hendes Forstand tilsløres mere og mere.

Ogsaa Videnskaben — Dr. von Kammacher nyder i bakteriologiske Kredse Ry som en Dygtighed, til hvem man stiller store Forventninger — bereder ham Skuffelser.

Han har til det bakteriologiske Institut i Hovedstaden indsendt en opsigtsvækkende Afhandling, men efter hvad han erfarer ad Omveje, raader der megen Utilfredshed med dens Indhold. De Anskuelser, den tolker, er for yderliggaaende.

Imidlertid giver Angéles sygelige Tilstand sig Udslag paa en Maade, der berettiger hendes Omgivelser til at nære Frygt for deres Liv. Dr. von Kammacher indser, at der ikke er andet at gøre end at anbringe hende paa et Sindssygeasyl. Han betror hende til sin gode Ven og Kollega, Dr. Georg Rasmussen, og efter sine Forældres indstændige Raad rejser han til Berlin for om muligt under livligere Forhold at genvinde den Sindsligevægt, som de sidste Aars Samliv med en sindssyg Hustru har berøvet ham.

I Berlin modtager han en Invitation til en Matiné, ved hvilken Danserinden Frk. Ingigerd Hahlstrøm skal have sin Førsteoptræden for en indbudt Kres. Halvt modstræbende følger han Indbydelsen. Kunstnerverdenen interesserer ham kun lidt. Han føler sig sky og usikker blandt de tilsyneladende sorgløse Repræsentanter for den lettere Kunst.

Matineen. Tæppet gaar. Frk. Ingigerd danser ind paa Scenen. Dansen hedder »Edderkoppens Offer«. For hvert Trin hun gør henover Scenen, danser hun et Skridt længere ind i Dr. von Kammachers Hjærte. Som et Meteor fra en

BESØG efter Forestillingen

Københavns eneste
MÜNCHENER
ØL-RESTAURANT
Linnésgade 24.
1. Kl.s Køkken. Fr. Rodenberg.

De nye
SPILLE
BORDE
(Mønsterbeskyttede.) Sammenklapbare og med Stativer til Glas, Askebæger og Jettons.
DANSK SPORTSMAGASIN,
Bredgade 21. Lige v. Palæg. Tlf. 3105.

Carl Jacobsen & Co.
N. Farimagsg. 64.
Afbetaling

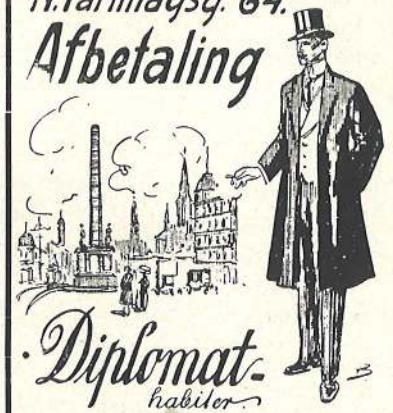

Diplomat-
habiler
I. Kl. Herre- & Dame-Skræderi

SPAR DERES HUSTRU
Indtag Deres Middag i Københavns Kaffe- og Spisehus, Kirkepladsen bag Rundetaarn. 2 Retter efter eget Valg 45 Øre. Deres Hustru kan ikke lave den saa god for de samme Penge. Særskilt hyggeligt Dameværelse.

Vadskeriet
„Ventegodt"
Brønshøj
Tlf. Brønshøj 94 og 96
Lufttørring.

Abonnér paa
HJEMMET
Kr. 1,25 Kvartalet.

KUNST AT KENDE.
„Columbias" ægte Graphophoner og Plader.
KUNST AT UDØVE
Vi giver Dem Undervisning en Maaned, naar De hos os køber en Violin, Mandolin eller andet Instrument til Værdi Kr. 25 og derover.
COLUMBIA PHONOGRAPH MAGASIN.
Gothersgade 27. Tlf. 8586. København.
Filialer: Falkonérallé 43. Tlf. Gdth. 128. Amagerbrogade 126. Tlf. Amag. 1061.

Telefon 8197.
1. Klasses Restauration.
Musik hver Aften.

Café Centrum
Købmagergade 9. Oscar Petersen.

Telefon 10197.
1. Klasses Vinstue og Billardsalon.

ukendt Verden glider Ingigerd ind i Dr. von Kammachers graa og trøstesløse Tilværelse. Denne lunefulde, behagesyge Skabning, for hvem Mændenes Tilbedelse synes lige saa uundværlig som Lys og Luft, fanger ham ind med sit Smils sarte, men dog saa stærke Spind. Fra dette Øjeblik leder hun hans Skridt.

Da han nogle Dage efter faar Meddelelse om, at det bakteriologiske Institut ikke har kunnet antage hans Afhandling, frigøres han for det sidste Baand, som holder ham tilbage fra at følge hende som en Skygge. Hun rejser fra By til By. Hvor hun kommer hen, omsværmes hun af Mænd, men selv om hun tydeligt ser den Lidelse, der afspejles i Dr. von Kammachers Ansigt, saa jager hun dog ikke Sværmen bort. Det er, som om hun finder en Glæde i at pine den bestandige og oprigtigt hengivne Elsker. Gang efter Gang oprøres Dr. von Kammacher over hendes letlærdige Leg med hans Følelser. Han bryder med hende, rejser bort. Hvorhen? Aldrig længere bort, end at Ingigerd kan naa at indfange ham paany. Aldrig udenfor Spindets Periferi.

Sidste Gang, han er flygtet for hende, er han taget til Paris. Her læser han i en Avis, at Danserinden Frk. Ingigerd Hahlstrøm den 23. afrejser med Damperen »Roland« fra Bremen til New York. Hans Ro er fra samme Øjeblik forsvunden. En Kraft, som han ikke kan analysere, tvinger ham til at handle. Ved øjeblikkelig Afrejse fra Paris vil han kunne naa at indhente Damperen. To Telegrammer afsender han, før han begiver sig ud paa Rejsen over Atlanterhavet. Det ene er adresseret til Vennen hjemme, Dr. Georg Rasmussen, hvem han anmoder om at tage sig af Hustruen. I det andet meddeler han en Ven i Amerika, Dr. Schmidt, om sin snarlige Ankomst til New York.

Ombord paa Amerikadamperen suges Dr. von Kammacher paany ind i den Hvirvel, som har Frk Ingigerd til Midtpunkt. Hendes opvartende Kavaler er for Tiden en Arkitekt Achleitner fra Wien, men Antallet af Tilbedere, som faar Tiden til at gaa paa Overrejsen med at gøre Kur til den ekscentriske og besnærende Danserinde, er legio. Dr. von Kammacher er næppe kommen hende et Skridt nærmere end før.

Da indtræffer en Begivenhed, som synes at skulde være i Stand til at knytte de to Livsskæbner sammen. Efter nogle Dages stille og behagelige Sejlads driver Skibet ind i en

Rasmussens Magasiner
for Herre- og Dame-Skræderi samt Børnekonfektion
leverer
1ste Klasses Varer til billigste Priser.
Altid Nyheder for Sæsonen.
Betalingsvilkaar efter Aftale.
Forsøg og De bliver tilfreds.
Bagerstræde 3 (ved Vesterbros Torv.)

TRIFOLIUMS MÆLKEFORSYNING
Friske bløde Oste, Double Créme,
bestilles ved Selskabets 40 Mælkevogne og paa Kontoret
FABRIKVEJ
Telefon 9204 & 9205.

Dewar's

WHISKY
AFTAPPET UNDER GARANTI

Vibe-Hastrups Læder-Creme gjör Fodtøjet blankt og bevarer Lædret.

Cafe „Promenaden“
Vesterbrogade Nr. 9 B, Stuen.
Frokostretter fra 50—65 Øre. Diner 75—125 Øre.
Smørgåsbord 50 Øre og Cabaret 100 Øre.
Kaffe 20 Øre. — The 20 Øre. — Pilsnerøl 20 Øre.
Tlf. 11717. **Koncert** Tlf. 11717.

O. K. Mathiasen, Tricotagefabrik,
LANDEMÆRKET 25
anbefaler sig med **Herre-, Dame- og Børne-Underbeklædning.**
Maskinstrikkegarn i alle Farver en detail — en gros Priser.

ADLER CYCLER

AUTOMOBILER
KØBENHAVN K.

R. Wengler.

Kurvemøbler.
Amagertorv Nr. 7.
Illustr. Prisliste franco.

Med
Ennas Fotografi-
Apparater fra 6 Kr. komplet kan enhver strax fotografere.
Smuk Gave til Fest- og Fødselsdage.
Forlang Prisliste.

A. Enna, Vimmelsk. 47

Taagebanke. Med Sekunders Mellemrum lyder Dampfløjtens uhyggevarslende Signaler ud over Atlanterhavet. I Kahytterne saavel som paa Kommandobroen hersker Nervøsitet.

Skibets Fart sættes ned paa halv Kraft. Kaptajnen — den prægtige Sømand, Kaptajn von Kessel — bestormes af Passagererne med ængstelige Spørgsmaal. Med et Smil beroliger han de opskræmte Sind, men Smilet fortrækker sig uvilkaarligt, da han er alene. Han er sig Skibets farlige Stilling bevidst. Uden Kurs og Retning sejler det afsted.

Alle Officererne er paa Kommandobroen. De løber frem og tilbage mellem hverandre. Med deres Kikkerter søger de at gennemtrænge Taagens Slør. Et Raab lyder: »Vrag forude!« Maskintelegrafen sender sine stumme Ordrer ned til Skibets Hjerte. Det mægtige Legemes hamrende Pulsslag standser. Kort efter lyder endnu et Raab: »Vi støder!« Som en Løbeild forplanter Raabet sig fra Kommandobro til Mellemdæk.

I knappe Sætninger giver Kaptajn v. Kessel Besætningen Besked om de første Forholdsregler. Et Par Officerer løber gennem Skibets Korridorer, banker paa hver enkelt Dør og raaber det ene Ord: »Fare!« Telegrafisten afsender i uendeligt Antal den traadløse Nøddepeche S. O. S. Med hver Nerve spændt lytter han efter det Tegn, som betyder hurtig Hjælp,

I Løbet af faa Minutter er alle Passagerer kommen paa Dækket. Halvnøgne, de fleste kun iført Natlinned, vælter de i store Horder frem mod Redningsbaadene. Paa Broen fortsætter Kaptajnen med at uddele sine Ordrer. En Dreng kommer op til ham med en Redningsbøje. »Brug den selv, min Dreng!« siger Kaptajnen og vender sig bort. Han vil forblive paa sin Post.

Da Raabet »Fare!« lyder gennem Skibskorridorerne, henligger Dr. von Kammacher i Feberfantasier. Han drømmer, at han med sin amerikanske Ven, Dr. Schmidt, foretager en Vandring tværs over den sunkne Ø Atlantis. Er Drømmen mon et Varsel om de Begivenheder, han vil opleve i det ny Land, Amerika?

Dr. von Kammachers første Tanke, da han vaagner op til den frygtelige Virkelighed, gælder Ingigerd. Det lykkes ham at skaffe Plads for hende og sig selv i en af Redningsbaadene. Dr. von Kammacher søger at finde Ingigerds Fader — men forgæves. Redningsbaaden fires ned. Den kommer heldigt fri af Skibet og kæmper sig frem mod Bølger og Storm.

Kvindens Pryd

er Haaret. Send trygt Deres afredte Haar til en Specialist (strengeste Reellitet) og jeg kemisk renser og forarbejder Dem en stor smuk Fletning for kun 1,25, Nakke 2,00. Eller jeg leverer Dem en stor smuk Fletning fra 5 Kr. Bukkel- eller en moderne Løkkenakke fra 5 Kr. For flere Tusinde Kr. færdige Fletninger, Nakker, Forhaar, Skilninger, Parykker paa Lager. Se de 4 store Udstillingsvinduer samt Københavns allerstørste Udstillingsskab (alt mrk. Priser). Afredt Haar købes til uhørt høj Pris. Ældre Haar farves og byttes. Enhver Dame faar ved Køb af ægte ufarvet Haar et Garantibevis for at Haaret er ufarvet og vaskeægte samt for Soliditeten.

Sophie Christensen,

Københavns allerstørste og allerbilligste Haarforretning, Istedgade 73-75. Linie 6 kører til Døren.
Tlf. Vester 1476 v.

Fin russisk Cigaret.

10 Stk. 35 Øre.

100 Stk.
— 350 Øre. —

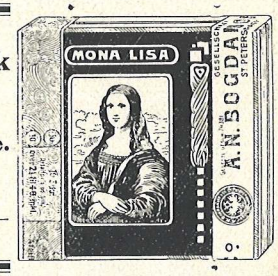

FORLANG CARLSHAMN FLAGGPUNSCH
VED BUFFETEN

»Det klorfri Vaskeri«

Rømersgade 25
Telefon Byen 2591 y.

anbefaler sig til det ærede Publikum med 1ste Klasses Arbejde.

❄

Specialitet:
Husholdningsvask samt Manchetlinned.

Skønhed

er den største Magt

og opnaas kun ved Brugen af Natur-Toilet-Extrakten

„Mizarino"

Er antiseptisk og borttager Fregner og Skjolder og giver en naturlig, smuk, ren, klar og frisk Teint. Faas overalt. Pris pr. Fl. Kr. 2,50. Naar Deres Handlende ikke har »Mizarino«, saa ring Telefon 8793 op eller indsend Bestilling til

„Mizarino Compagni", St. Kongensg. 81, Kbhv.

Michelin Cykle-Dæk.

Kongelig Kvalitet. Folkelig Pris.

Orientalsk Tæppelager.

Raadhuspladsen 77.

Største Lager i Skandinavien af

Ægte **orientalske** samt europæiske **Gulvtæpper,**
Divantæpper, Bordtæpper,
Møbelstoffer, Portierer.

Gardiner. □ Linoleum.

Salg en detail til en gros Priser.

Næste Morgen hejses Nødflaget over de Planker, som for de undkomne danner den tynde Skillevæg mellem Liv og Død. Nødflaget observeres af Fragtdamperen »Hjortholm«, der øjeblikkelig træffer alle Foranstaltninger til Bjergning af de Skibbrudne. Fjerdedagen efter Katastrofen varskos af Udkiggen: »Land! Land!« Ingigerd betages af Mindet om Faderen, som Havet sandsynligvis har beholdt, og Følelsen ved snart igen at skulle have fast Grund under Fødderne. I sin Forladthedstornemmelse slutter hun sig uvilkaarlig til Dr. von Kammacher, der i disse Dage, da Ulykken har omgivet dem begge, intet Øjeblik har svigtet hende.

Ved Landgangen i New York modtages Dr. von Kammacher af en fælles Ven af ham og Dr. Schmidt, nemlig Willy Snyders, som indbyder baade ham og Ingigerd til foreløbigt at tage Ophold hos den lille Kunstnerkoloni, han selv er Medlem af, og som Billedhuggeren Bonifacius Ritter er Overhoved for.

I dette som andre lignende Spørgsmaal lader Ingigerd ham tage Bestemmelse for hende, men ret længe lader hendes stridige og egenraadige Sind sig ikke regere. Dr. von Kammacher faar snart at føle, at hans Magt over hende er brudt, og med usvigelig Sikkerhed fjerner de to Menneskers Livsbaner sig fra hinanden.

I Bonifacius Ritters Atelier er Dr. von Kammacher bleven præsenteret for Billedhuggerinden Miss Burns, en sart og kærlig kvindelig Natur, for hvem han har fattet oprigtig Hengivenhed. Hans Hjærte, som higer mod Fred, er hos hende, samtidig med at den Lidenskab, som har faaet ham til at farte det halve Europa rundt og derefter sejle over Atlanterhavet, endnu knytter ham til Ingigerd. Hans Indre er en Strid mellem disse to polære Modsætninger. Kunde han blot rive Ingigerd ud af sine Tanker. Han erindrer, at Dr. Schmidt, der bor udenfor New York, har tilbudt ham Ophold i et lille Hus i Bjergene, og telegraferer, at han tager mod Tilbudet. Vennerne i New York og Miss Burns følger ham til Toget, som skal føre ham ud til den saa haardt tiltrængte Hvile og Fred.

Den omsorgsfulde Dr. Schmidt, som har en beskeden Praksis i den lille By Handon, tager med ærlig ment Hjertelighed mod den forpinte og nervesvækkede Ven og fører ham med det samme op til Bjerghytten, som ligger over den evige Snes Grænser. Saa bliver han ladt tilbage i Ensom-

Frk. Dannebjergs Patent-Kaffe
Kunstigt Kaffeprodukt, 75 Øre pr. ½ kg., anvendes overalt.

Pianolageret
RAADHUSSTRÆDE 6
PIANOER FRA 425 KR
RATEBETALING. STEDSEV. GARANTI

Adolph Wulffs
Spillekort
elegante holdbare

Ring til J. Mogensens Vaskeri
og vi henter og bringer Deres Tøj overalt i Byen.
1. Klasses Arbejde.
Nørrevoldgade 108 - Tlf. Byen 860y
Omhyggelig Behandl.

Det billigste Sted
at købe alle Arter af Manufakturvarer, er ubetinget her. Kontant Køb og Salg af Partivarer og Fallitboer, derfor de billigste Priser.
Stort Udvalg.
God Ekspedition.
Store lyse Lokaler
Stue og 1ste Sal.
Danmarks første og største Partivareforretning.
Kun her! Ingen Filialer!
Se de 5 store Vinduer med paahæftede billige Priser.
Københavns Parti- og Auktionsvareforretning,
33. Gothersgade 33.
Hjørnet af Store Regnegade. Telefon 8996.

heden, syg paa Legeme og Sjæl; han tilbageviser enhver Form af Hensynstagen til hans Helbred. »Jeg trænger kun til Ro, fuldstændig Ro!« siger han. Fra Europa indløber nogen Tid efter, at Dr. von Kammacher har forladt Kolonien i New York, et Telegram til Vennerne om, at hans Hustru Angéle er død. Willy Snyders beder Dr. Schmidt overbringe von Kammacher det triste Budskab. Dr. Schmidt kører op til Bjerghytten med Efterretningen, som blot er egnet til paany at bringe von Kammachers Hjertesaar til at bløde. Følgerne af det Indtryk, som Meddelelsen om Hustruens Død gør paa ham, er da ogsaa, at han falder i en farlig Sygdom.

Vennerne i New York er forsamlede i Anledning af et Brev fra Dr. Schmidt om Dr. von Kammachers Sygdom, da Miss Burns tager en Beslutning, som vinder almindeligt Bifald. »Jeg vil tage op til ham og pleje ham!« siger hun, og uden Overvejelse lader hun Handling følge paa Ord. Under hendes Hænders varsomme og kyndige Pleje er Dr. von Kammacher snart fuldt restitueret. Hendes milde og kærlige Væsen gyder et lægende Solskin over hans Hjerte. Paa Vidderne over Grænsen mod den evige Sne strejfer de om. Paa deres Vandringer over Bræ og Gletscher standser de en Dag brat foran en Afgrund. Dr. von Kammacher stirrer ud over den stejle Sneklippe ned i Dybet. Og han tager det Løfte af hende, som er rejst hid for at læge hans Vunder, at hun vil være hans Børn en god Moder.

Obs. Da der i de Billedserier, der er producerede i Udlandet, mulig kan forekomme sproglige Fejl eller Trykfejl i Teksten, bedes man venligst være overbærende overfor saadanne.

EFTERTRYK FORBYDES

Kør hjem med Autotaxa - 7770.

Prisliste for Teatrets Buffetter.

Øl	0,25	Aalborg og Brøndums Akvaviter.	
Apollinaris	0,20	Carlshamn Flaggpunsch.	
Citronvand	0,20		
Lemonade	0,20	Kaffe	0,20
Evers Maltextraktøl	0,40	The	0,25
Evers Export-Maltextraktøl	0,25	Vin pr. Glas	0,50
Whisky, Dewars — Buchanan.		Whisky —	0,40
Pommery Champagne.		Black & White, pr. Glas	0,50

Smørrebrød til Pausen bedes forudbestilt. Bord kan reserveres.

Pause 20 Minutter.

LEVERANDØRER

De bedste Malt-præparater. Tlf. 3282.

EVERS

Maltextraktøl (dansk Sundhedsøl)
Export-Malt-Extraktøl.
Maltsaft (Vacuums)
Malt-Bolscher.
do. med Menthol
m. m.

Centralvaskeriet

Telefon 3592 **Nørregade 35** Telefon 3565

udfører al privat Vask.

LEVERANDØR TIL ETABLISSEMENTET

Stephan à Porta & Co.
Grundlagt 1857.
17, Kongens Nytorv 17,
København K.

Bageri-Telefon Byen 2063 Konditori-Telf. 422
(fra Kl. 6 Morgen til 8 Aften). (fra Kl. 8 Morgen til 12 Aften).

Leverandør til Etablissementet.

Monteringen af Paladsteatret
med Møbler, Gardiner, Tæpper og Lysekroner
udført af
Lysberg & Hansen A/S
Telef. 4767 / 4787
Palægade, Hjørnet af Bredgade.

Arbejdet i Palads-Teatret udført af
ANDERSEN & MEYER
Telefon: 341 - 4967 - 7475
Badstuestræde 18. — Aut. Installatører af elektr.
Telegram-Adr.: Dynamo.
Lys & Kraft, Ringeledninger, Telefonanlæg etc.
Afdeling for Lysreklame: **Brødr. Kjeldgaard.**
Enerepræsentanter for Bergmann Elektricitets-Werke — Maschinen Abt. — Berlin.

Palads-Teatrets Udstyrelse.

For Københavnerne stod den gamle Jernbanehal som noget mørkt og skummelt. Opfyldt af Damp og Røg fra Maskinerne gjorde den da ogsaa et lidet venligt Indtryk.

At omskabe denne Hal til et lyst og hyggeligt Lokale, til et Sted, hvor Omgivelserne kunde glæde Øjet, var da ingen ringe Opgave, og at det lykkedes saa fuldstændig, skyldes i første Linie de Firmaer som udførte de omfattende Arbejder ved Skabelsen af Palads-Teatrets Tilskuerplads.

Her maa da i første Række nævnes Firmaet Lysberg & Hansen, der har forsynet Teatret med de elegante og magelige Siddepladser — samt Tæpper, Gardiner og Lysekroner.

Det elektriske Lys er installeret af det landskendte Firma Andersen & Meyer. I et saa stort Rum som Palads-Teatret bidrog vel nok fornemmelig Lyset til at skabe en festlig Ramme om de mange Tilskuere, og det maa fremhæves at denne Opgave er løst paa en særdeles virkningsfuld Maade, der tjener Firmaet til Ære.

W.

Programmet er trykt med Stellings danske Trykfarver.

FORSTÆDERNES BRØDFABRIKER

MALTSYRNET
RUGBRØD OG
NORMALBRØD

Holmblads Spillekort.

En gros & en detail.

S. Salomon & Co.

Amagertorv 7. - Telf. 932.

Forlang hos Deres Boghandler **Holmblad's** Spillekort, og bemærk, at hvert Spil bærer Navnet **S. Salomon & Co.** samt Varemærket »**HOLMBLAD**«.

Forlang **udtrykkelig** paa Apoteket

„Neura"-Lecithin.

Nutidens virksomste **Nervemiddel.**

Velsmagende Piller. **Enestaaende Virkning.**

68

EGMONT H. PETERSEN-KBHVN.

ATLANTIS

Prod.: »Nordisk Films Kompagni«. Optaget fra 18.7. til 26.9. 1913.
Manus.: Karl-Ludwig Schröder og Axel Garde efter Gerhart Hauptmanns roman »Atlantis«.
Instr.: August Blom.
Instruktørass.: Robert Dinesen.
Foto: Johan Ankerstjerne.
Medv.: Fru Ida Orloff (Ingigerd Hahlstrøm, kaldet Mara), Frk. Ebba Thomsen (Eva Burns, billedhuggerinde), Olaf Fønss (Dr. Friedrich von Kammacher), Frederik Jacobsen (Dr. Rasmussen og den ene af kortspillerne), Carl Lauritzen (Dr. Schmidt), Charles Unthan (artisten Arthur Stoss), Cajus Bruun (Friedrichs fader), Chr. Schrøder (Ingigerds fader), Alma Hinding (russisk flygtning), Torben Meyer (Willy Snyders), Emilie Otterdahl (baldame), Svend Kornbech (kaptajn), Fr. Skondrup (Stoss' tjener), Herr Stigaard, Svend Bille, Michael Kertesz (identisk med Hollywood-instruktøren Michael Curtiz), M. Dinesen, Aa. Henvig, Ch. Willumsen, Chr. Lange, Ing. Jensen, Maja Bjerre Lind, Lilly Frederiksen, Oluf Billesborg, V. Esbøe. I en lille tjenerrolle ses vistnok Carl Schenstrøm. Som statister medvirker mange prominente københavnere (en række navne i »Berlingske Tidende« 2.8.1913).
Premiere: 26. 12. 1913 i »Paladsteatret«.

»Atlantis« – de store danske filmambitioners tabte land.

August Bloms modige værk er nok den danske film, der har vakt mest opsigt ude i verden (ganske vist vakte den mere opsigt før end efter premieren). En række udenlandske blade bragte lange artikler om optagelserne; på Filmmuseet findes en stak af avisudklip om dem. Filmen var grandiost anlagt; ikke mindst de dyre optagelser af skibsforliset var godt sensationsstof, der fik redaktionssekretærernes tænder til at løbe i vand. Det var jo ikke så længe siden (14. april 1912) at »Titanic« var forlist (i Norge var man meget forarget over, at filmfolkene udnyttede denne association, og bl. a. *Sven Elvestad* skrev en hidsig protest mod filmen – nordmændene havde det med at blive fornærmede over vore film i den store epoke, og de blev også meget ophidsede, da »Nordisk« gik i lag med *Lies* »Kommandørens Døtre«). Og »Atlantis« hentede stoffet i en roman af selveste *Gerhart Hauptmann,* den af tidens tyske forfattere, der var mest kendt ude omkring.

I 1913 var det ikke almindeligt, at moderne forfatteres værker blev filmet, og »Atlantis« er en »filmlitterær« pionerydelse – den indleder den »litterære periode« i den danske guldalder. Hvis man skal tro datidens aviser gik det da heller ikke let at få romanen transskriberet.

Aviserne hævder, at Hauptmann først selv lavede et filmudkast over romanen, men at det ikke kunne bruges. Derefter blev opgaven overdraget til *Karl-Ludwig Schröder,* en landsmand af Hauptmann, vistnok journalist og eksteaterdirektør. Men så vidt jeg kan se, blev hans manuskript omarbejdet af *Axel Garde* – i et brev til Schröder fra »Nordisk« dateret 6. november 1913 siger selskabet uden omsvøb, at det skyldtes Schröders medarbejderskab, at filmen blev så kedelig, som den blev i den oprindelige udgave (muligvis er der dog her tale om beklipningen af den optagne film).

Og i følge aviserne stillede Hauptmann krav. Flere steder hedder det, at digteren insisterede på, at *Ida Orloff* og *Charles Unthan* skulle medvirke (det er rart at kunne fritage Blom for skyld i Orloff-fadæsen), et sted har jeg set, at Hauptmann betingede sig, at *Psilander* ikke kom til at spille hovedrollen. I et brev til forfatteren *Frederick A. Talbot* (hvis »Practical Cinematography« og »Moving Pictures« findes i Filmmuseets bibliotek – i den sidstnævnte omtales »Atlantis«) skriver »Nordisk« 1. oktober 1913:

»As a further illustration of how conscientiously we have stroven to make this film in every respect a true reproduction of the tale on which it was founded, we may mention that the parts of »Ingigerd« and the armless virtuoso »Arthur Stoss« were played by the very same persons, who were, so to speak, used as models by Hauptmann, when he wrote his famous novel. These two artists, Miss Ida Orloff and Mr. C. Unthan (these are their real names), were his travelling companions on the trip across the Atlantic, which inspired him to write the novel«.

Dette er vist ikke bare *publicity*-snak, men litteratur- og filmhistorie – i hvert fald bekræfter *Paul Schienthers* Hauptmann-biografi, at digteren havde foretaget en rejse over Atlanterhavet. Det var i 1892.

★

Romanen har i det hele taget flere selvbiografiske træk. Hauptmanns grunde til at rejse til Amerika havde ligheder med Friedrichs. F. eks. var også digterens første ægteskab ved at gå i stykker, da han rejste.

Hauptmanns »Atlantis« er en mislykket affære, som ikke vejer til i forfatterskabet. Dens mest interessante linjer kommer ikke filmen ved, men jeg kan ikke dy mig for at citere dem:

»Man kunde skrige og rive sig i Haaret over at Tyskeren ikke ser, at der i Kælderen i hans ejendommelige Hus er et lukket, hemmeligt, frygteligt Blaaskægskammer. Men aldeles ikke for Kvinder alene. Han aner ikke, hvilke gejstlige Marterredskaber, som staar færdige dér til at bruges; gejstlige, forsaavidt som de staar til Tjeneste for en blodig Præsteidés fanatiske Vanvid, til afskyelige Pinsler af Legemet. Ve os, naar denne Dør, i hvis Laase der stadig bliver rusket, aabner sig, da vil man faa at se, hvorledes alle Trediveaarskrigens blodige Rædsler, Kætterdomstolens udartede Slagtehusgrusomhed, staar blodig op igen«.

Det er Friedrick, der siger denne profetiske replik.

Men bortset fra denne passus ville det være synd at sige, at bogen er klarsynet. Dens Atlantis-symbolik er et eksempel på tysk ånds pløre. Det er ikke overraskende, at filmen – som forsøger at overføre symbolikken til billeder – ikke giver den klar mening. Ganske vist havner »Roland« på havets bund, ligesom myten fortæller os, at Atlantis gjorde det, men Hauptmann ønsker tydeligvis at arbejde med en »dybere« symbolik. Måske er det meningen, at »Roland« skal ses som det sunkne Atlantis mellem to verdener, Europa og Amerika, og at hovedpersonen befinder sig i et »ingenmandsland« mellem to kulturer og epoker – bogen er (som filmen også kan siges at være det, men på en anden måde: æstetisk) placeret midt imellem den gamle tid (Europas civilisation, Friedrichs »humanisme«) og den nye (Amerikas fremdrift og vulgaritet, Friedrichs trang til fornyelse). Der fables i bogens drømmevision om »lysdyrkerne« i et mærkeligt land, der måske skal stå for Amerika, måske ikke. *Hvis* det er Amerika, er Europa måske Atlantis. Måske er Atlantis Friedrichs forliste drømme (han har skrevet en bakteriologisk afhandling, som tyske fagkredse imidlertid finder særdeles uheldig). Sandsynligvis er der tanketomt tænkt på alle disse betydninger af Atlantis. I hvert fald kommer motiverne sjældent ordentligt frem i dagslyset – og når forfatteren endelig vil sige noget intellektuelt, noget analytisk, får man platituder eller vås. I det store og hele er det en fordel, at Friedrich ikke siger noget videre i filmen.

Filmfolkene viste Hauptmanns roman for megen respekt. De fulgte den ret nøje. De glamouriserede ganske vist Friedrich lidt ved at fortælle, at man ikke syntes om hans afhandling, fordi den var for revolutionær – i romanen hedder det med næsten rørende naivitet (det er Friedrichs tanker, der gengives): »Mit videnskabeligt agtede Navn er blevet mig noget forplumret. Man mener, at jeg i Stedet for Miltbrandsbakterierne har undersøgt Fibrene i Farvestoffet og beskrevet dem i mit Arbejde. Det kan være, men jeg tror det nu ikke«. Og filmfolkene dramatiserede udmærket hustruens sindssyge ved at lade hende overfalde Friedrich med en saks – en tilsvarende scene findes ikke i romanen. Vel i den hensigt ikke at forskertse tilskuerens sympati for Friedrich lod de moderen sende ham på rejse – i bogen tager han selv initiativet. Romanen begynder i Southampton, og de tidligere begivenheder bliver læseren efterhånden gjort bekendt med (i ret forblommede vendinger) – filmfolkene går kronologisk frem. Af et brev fra »Nordisk« til selskabets repræsentant i Moskva (dateret 23. 12. 1913) fremgår det, at der specielt for Sibirien blev lavet en af de noksombekendte russiske slutninger. Bare man dog kunne finde den! Men ellers er romanen gengivet scene for scene, og der mangler ikke noget væsentligt af handlingen.

En vis verbal virtuositet er der i flere passager i romanen, der nogle steder poetiserer den i 1912 moderne teknik med en vis effekt (bogen kom i 1912 og er vel skrevet i en fart efter »Titanic«s forlis) og lidt à la *Johannes V. Jensen.* Men i det psykologiske og i idedebatten er den meget svag. Skibsforliset er ganske flot sat op i en fortumlende impressionistisk stil.

For at »klare« denne roman måtte filmfolkene have været digtere. Den måtte være ændret radikalt. Men digtere var de ikke. Alligevel er »Atlantis« et duperende arbejde.

★

Man er tilbøjelig til at kalde »Atlantis« den første moderne film. Selv om karakteristikken bør modificeres derhen, at »Atlantis« er en af de første moderne film, er indsatsen meget stor.

Vi ved i dag, at romaner kan filmes med kunstnerisk held, og de mægtige på »Nordisk« saa rigtigt, da de fandt, at vejen til større film-modenhed kunne gå via romanen. Men det mest imponerende er, at de vælger en roman om moderne mennesker af en stor forfatter, og filmer den næsten helt redeligt.

»Nordisk« går i 1913 ikke af vejen for at skildre en rodløs intellektuel, hvis søgen og usikkerhed bl. a. udtrykkes derved, at han kastes hid og did af skæbnen (kortspillerne, der også findes i romanen, må vel være et skæbnesymbol). Hovedpersonens rodløshed kommer til udtryk i det erotiske, og filmens skildring af hans kærlighedsliv er prisværdigt ærlig og overlegen. Han kan ikke før til slut frigøre sig for den kokette, overfladiske Ingigerd, men det skildres ganske nøgternt, at han alligevel ikke går uden om et kærlighedseventyr med en russisk flygtningepige. Ingigerds koketteri og Friedrichs jalousi er levende skildret. De kontrasterende scener med Friedrich og Eva Burns er præget af en moden opfattelse af kærligheden.

Blom er her langt forud for sin tid, og selv flere år efter er pioneren *Griffith* mere »victoriansk«.

»Atlantis« er også en for sin tid meget *lang* film (af »Nordisk«s korrespondance synes det at fremgå, at den oprindelig var ca. 3500 m lang, og at den senere blev skåret ned til ca. 2600 m).

Formelt er den yderligere på flere måder usædvanlig for sin tid. Vandringen gennem den sunkne by peger frem mod den tyske filmekspressionisme. Katastrofescenerne er iscenesat og klippet med stor filmdramatisk effekt, og der skiftes overrumplende fra det behagelige liv på skibets 1. klasse til fyrbøderne nede i maskinen. Skønt der nogle steder er lovlig dansk i udlandet (i New York ser man K-vogne, vor egen kære hovedbanegård og Glyptoteket), er urimeligheder af denne art ikke så almindelige som normalt i tidens film; man har gjort noget for at skaffe *location*-billeder frem, f. eks. ses Fønss i det rigtige Berlin, og man rekvirerede bil-

leder fra New Yorks havn med Frihedsgudinden og det hele. Snebillederne er taget i Norge og kan godt passere for det vildere Amerika.

Fotografisk er »Atlantis« gang på gang meget smuk; *Johan Ankerstjerne* var på dette tidspunkt en af verdens fineste filmfotografer. I en helt moderne indstilling ses vandet slå op omkring forstavnen, og der tiltes derefter op til Friedrich på dækket. Dygtigt præsterer Ankerstjerne søgang blot ved hjælp af kamerabevægelser, og i togrejsescenen hen imod slutningen er der på moderne vis indskudt nære billeder af toget i fart. I et solnedgangsbillede med Friedrich er der grafisk prægnans. Og mange andre billeder kunne fremhæves.

★

Det lyder paradoksalt, men man kan alligevel hævde, at nutidens publikum let kommer til at underkende »Atlantis«, *fordi* den er så moderne.

Sagen er den, at medens vi ser på de øvrige film fra storhedstiden med »historiske øjne«, har vi svært ved at gøre det, medens vi ser »Atlantis«, fordi den i mangt og meget er så moderne. Det forældede falder mere i øjnene i denne sammenhæng end f. eks. i »Afgrunden« eller »Evangeliemandens Liv«.

De passager, der først og fremmest kan hindre en erkendelse af filmens format og betydning, viser os den dansende Ida Orloff. De er gruopvækkende hæslige i deres *Isadora Duncan*-vulgarisering (også Ida Orloff har bare fødder), men kunne vanskeligt være mere dokumentariske. De følger nøje romanens beskrivelse, der jo endda muligvis direkte er baseret på Ida Orloffs offentlige optræden; sådan *så* ballet tit ud dengang. Der er ikke andet at gøre end at lukke øjnene og sende *Diaghilev* en venlig tanke.

I det hele taget er det vanskeligt ikke at tage øjnene fra Ida Orloff. Muligvis er det rigtigt, at hun som hævdet af »Nordisk« var Hauptmanns model til Ingigerd. I så fald var det 1892's Ida, ikke 1913's – 21 år gør jo en forskel. Hvorom alting er, man mærker mildest talt ikke den udstråling af purung og dog lidt fordærvet seksualitet, som i romanen får Friedrich til at gå fra koncepterne. Men samtidig med at man griner råt, bør man notere sig, at Blom med et sikkert instruktørblik har udstyret hende med en abe og en papegøje (dyrene er filmfolkenes egen opfindelse). Ida Orloff virkede i øvrigt også i 1913 parodisk i rollen.

Heller ikke Olaf Fønss er rigtig god. Han leder mere tanken hen på en elegant Don Juan (Friedrich er *ikke* en Don Juan, pointeres det i romanen) end på en plaget intellektuel.

Endelig kan Charles Unthans medvirken spolere forståelsen af, hvorfor »Atlantis« indtager en vigtig plads i filmhistorien. Samtidig med, at han kan hævdes at yde ægte »dokumentarisk« spil efter de bedste moderne principper (idet han jo spiller sig selv – det er i denne forbindelse underordnet, at han hedder noget andet i filmen) og på sin vis er fængslende, er udnyttelsen af ham et primitivt træk, som danner en modsætning til det meste af det øvrige i filmen.

Alligevel er »Atlantis« ikke blot Bloms hovedværk, men også den største af den danske storhedstids film og en af de betydeligste film før »En Nations Fødsel«. De digteriske evner var ikke på højde med intentionerne, men intentionerne var uhørt høje for deres tid – og det er ikke mindst over evne-film, der har ført de levende billeder frem til kunsten.

April 1958. *Erik Ulrichsen.*

JENSEN & KNUDSEN . KØBHVN

A T L A N T I S.

Dr. Friedrich von Kammacher lider Skuffelse paa Skuffelse.

Hans Hustru, Angèle, er indtraadt i Ægteskabet arveligt belastet med Dispositioner for Sindssyge. I den sidste Tid har hendes Sygdom taget til i en foruroligende Grad. Dr. von Kammacher har væbnet sig med Taalmodighed og Overbærenhed, men hendes Forstand tilsløres mere og mere.

Ogsaa Videnskaben - Dr. von Kammacher nyder i bakteriologiske Krese Ry som en Dygtighed, til hvem man stiller store Forventninger - bereder ham Skuffelser. Han har til det bakteriologiske Institut i Hovedstaden indsendt en opsigtsvækkende Afhandling, men efter hvad han erfarer ad Omveje, raader der megen Utilfredshed med dens Indhold. De Anskuelser, den tolker, er for yderliggaaende.

Imidlertid giver Angèles sygelige Tilstand sig Udslag paa en Maade, der berettiger hendes Omgivelser til at nære Frygt for deres Liv. Dr. von Kammacher indser, at der ikke er andet at gøre end at anbringe hende paa et Sindssygeasyl. Han betror hende til sin gode Ven og Kollega, Dr. Georg Rasmussen, og efter sine Forældres indstændige Raad rejser han til Berlin for om muligt under livligere Forhold at genvinde den Sindsligevægt, som de sidste Aars Samliv med en sindssyg Hustru har berøvet ham.

I Berlin modtager han en Invitation til en Matiné, ved hvilken Danserinden Frk. Ingigerd Hahlstrøm skal have sin Førsteoptræden for en indbudt Kres. Halvt modstræbende følger han Indbydelsen. Kunstnerverdenen interesserer ham kun lidt. Han føler sig sky og usikker blandt de tilsyneladende sorgløse Repræsentanter for den

lettere Kunst.

Matinéen. Tæppet gaar. Frk. Ingigerd danser ind paa Scenen. Dansen hedder "Edderkoppens Offer". For hvert Trin hun gør henover Scenen, danser hun et Skridt længere ind i Dr. von Kammachers Hjærte. Som et Meteor fra en ukendt Verden glider Ingigerd ind i Dr. von Kammchers graa og trøstesløse Tilværelse. Denne lunefulde, behagelige Skabning, for hvem Mændenes Tilbedelse synes lige saa uundværlig som Lys og Luft, fanger ham ind med sit Smils sarte, men dog saa stærke Spind. Fra dette Øjeblik leder hun hans Skridt.

Da han nogle Dage efter faar Meddelelse om, at det bakteriologiske Institut ikke har kunnet antage hans Afhandling, frigøres han for det sidste Baand, som holder ham tilbage fra at følge hende som en Skygge. Hun rejser fra By til By. Hvor hun kommer hen, omsværmes hun af Mænd, men selvom hun tydeligt ser den Lidelse, der afspejles i Dr. von Kammachers Ansigt, saa jager hun dog ikke Sværmen bort. Det er, som om hun finder en Glæde i at pine den bestandige og oprigtigt hengivne Elsker. Gang efter Gang oprøres Dr. von Kammacher over hendes letfærdige Leg med hans Følelser. Han bryder med hende, rejser bort. Hvorhen? Aldrig længere bort, end at Frk. Ingigerd kan naa at indfange ham paany. Aldrig udenfor Spindets Periferi.

Sidste Gang han er flygtet for hende, er han taget til Paris. Her læser han i en Avis, at Danserinden Frk. Ingigerd Hahlstrøm den 23de afrejser med Damperen "Roland" fra Bremen til New York. Hans Ro er fra samme Øjeblik forsvunden. En Kraft, som han ikke kan analysere, tvinger ham til at handle. Ved øjeblikkelig Afrejse fra Paris vil han kunne naa at indhente Damperen. To Telegrammer afsen-

der han, før han begiver sig ud paa Rejsen over Atlanterhavet. Det ene er adresseret til Vennen hjemme, Dr. Georg Rasmussen, hvem han anmoder om at tage sig af Hustruen. I det andet meddeler han en Ven i Amerika, Dr. Schmidt, om sin snarlige Ankomst til New York.

Ombord paa Amerikadamperen suges Dr. von Kammacher paany ind i den Hvirvel, som har Frk. Ingigerd til Midtpunkt. Hendes opvartende Kavallér er for Tiden en Arkitekt Achleitner fra Wien, men Antallet af Tilbedere, som faar Tiden til at gaa paa Overrejsen med at gøre Kur til den ekscentriske og besnærende Danserinde, er legio. Dr. von Kammacher er næppe kommen hende et Skridt nærmere end før.

Da indtræffer en Begivenhed, som synes at skulle være i Stand til at knytte de to Livsskæbner sammen. Efter nogle Dages stille og behagelig Sejlads driver Skibet ind i en Taagebanke. Med Sekunders Mellemrum lyder Dampfløjtens uhyggesvarslende Signaler ud over Atlanterhavet. I Kahytterne saavel som paa Kommandobroen hersker Nervøsitet. Skibets Fart sættes ned paa halv Kraft. Kaptajnen - den prægtige Sømand, Kaptajn v. Kessel - bestormes af Passagererne med ængstelige Spørgsmaal. Med et Smil beroliger han de opskræmte Sind, men Smilet fortrækker sig uvilkaarligt, da han er alene. Han er sig Skibets farlige Stilling bevidst. Uden Kurs og Retning sejler det afsted.

Alle Officererne er paa Kommandobroen. De løber frem og tilbage mellem hinanden. Med deres Kikkerter søger de at gennemtrænge Taagens Slør. Et Raab lyder: "Vrag forude!" Maskintelegrafen sender sine stumme Ordrer ned til Skibets Hjerte. Det mægtige Legemes hamrende Pulsslag standser. Kort efter lyder endnu et Raab: "Vi støder!". Som en Løbeild forplanter Raabet sig fra Kommandobro til Mellemdæk.

I knappe Sætninger giver Kaptajn v. Kessel Besætningen Besked om de første Forholdsregler. Et Par Officerer løber gennem Skibets Korridorer, banker paa hver enkelt Dør og raaber det ene Ord: "Fare!" Telegrafisten afsender i uendeligt Antal den traadløse Nøddepesche S. O. S. Med hver Nerve spændt lytter han efter det Tegn, som betyder hurtig Hjælp.

I Løbet af faa Minutter er alle Passagerer kommen paa Dækket. Halvnøgne, de fleste kun iført Natlimmed, vælter de i store Horder frem mod Redningsbaadene. Paa Broen fortsætter Kaptajnen med at uddele sine Ordrer. En Dreng kommer op til ham med en Redningsbøje. "Bruq den selv, min Dreng!" siger Kaptajnen og vender sig bort. Han vil forblive paa sin Post.

Da Raabet Fare! lyder gennem Skibskorridorerne, henligger Dr. von Kammacher i Feberfantasier. Han drømmer, at han med sin amerikanske Ven, Dr. Schmidt, foretager en Vandring tværs over den sunkne Ø Atlantis. Er Drømmen mon et Varsel om de Begivenheder, han vil opleve i det ny Land, Amerika?

Dr. von Kammachers første Tanke, da han vaagner op til den frygtelige Virkelighed, gælder Frk. Ingigerd. Det lykkes ham at skaffe Plads for hende og sig selv i en af Redningsbaadene. Dr. von Kammacher søger at finde Fr. Ingigerds Fader - men forgæves. Redningsbaaden fires ned. Den kommer heldigt fri af Skibet og kæmper sig frem mod Bølger og Storm.

Næste Morgen hejses Nødflaget over de Planker, som for de undkomne danner den tynde Skillevæg mellem Liv og Død. Nødflaget observeres af Fragtdamperen "Hjortholm", der øjeblikkelig træffer alle Foranstaltninger til Bjergning af de Skibbrudne. Fjerdedagen efter Katastrofen varskos af Udkiggen: "Land! Land!" Ingigerd

betages af Mindet om Faderen, som Havet sandsynligvis har beholdt, og Følelsen ved snart igen at skulle have fast Grund under Fødderne. I sin Forladthedsfornemmelse slutter hun sig uvilkaarlig til Dr. von Kammacher, der i disse Dage, da Ulykken har omgivet dem begge, intet Øjeblik har svigtet hende.

Ved Landgangen i New York modtages Dr. von Kammacher af en fælles Ven af ham og Dr. Schmidt, nemlig Willy Snyders, som indbyder baade ham og Frk. Ingigerd til foreløbigt at tage Ophold hos den lille Kunstnerkoloni, han selv er Medlem af, og som Billedhuggeren Bonifacius Ritter er Overhoved for.

I dette som andre lignende Spørgsmaal lader Ingigerd ham tage Bestemmelse for hende, men ret længe lader hendes stridige og egenraadige Sind sig ikke regere. Dr. von Kammacher faar snart at føle, at hans Magt over hende er brudt, og med usvigelig Sikkerhed fjerner de to Menneskers Livsbaner sig fra hinanden.

I Bonifacius Ritters Atelier er Dr. von Kammacher bleven præsenteret for Billedhuggerinden Miss Burns, en sart og kærlig, kvindelig Natur, for hvem han har fattet oprigtig Hengivenhed. Hans Hjærte, som higer mod Fred, er hos hende, samtidig med at den Lidenskab, som har faaet ham til at farte det halve Europa rundt og derefter sejle over Atlanterhavet, endnu knytter ham til Frk. Ingigerd. Hans Indre er en Strid mellem disse to polære Modsætninger. Kunde han blot rive Ingigerd ud af sine Tanker! Han erindrer, at Dr. Schmidt, der bor udenfor New York, har tilbudt ham Ophold i et lille Hus i Bjergene, og telegraferer, at han tager mod Tilbudet. Vennerne i New York og Miss Burns følger ham til Toget, som skal føre ham ud til den saa haardt tiltrængte Hvile og Fred.

Den omsorgsfulde Dr. Schmidt, som har en beskeden Praksis

i den lille By Handon, tager med ærlig ment Hjærtelighed mod den forpinte og nervesvækkede Ven og fører ham med det samme op til Bjerghytten, som ligger over den evige Snes Grænse. Saa bliver han ladt tilbage i Ensomheden, syg paa Legeme og Sjæl; han tilbageviser enhver Form for Hensynstagen til hans Helbred. "Jeg trænger kun til Ro, fuldstændig Ro!" siger han. Fra Europa indløber nogen Tid efter at Dr. von Kammacher har forladt Kolonien i New York, et Telegram til Vennerne om, at hans Hustru Angèle er død. Willy Snyders beder Dr. Schmidt overbringe von Kammacher det triste Budskab. Dr. Schmidt kører op til Bjerghytten med Efterretningen, som blot er egnet til paany at bringe von KammachersHjærtesaar til at bløde. Følgerne af det Indtryk, som Meddelelsen om Hustruens Død gør paa ham, er da ogsaa, at han falder i en farlig Sygdom.

Vennerne i New York er forsamlede i Anledning af et Brev fra Dr. Schmidt om Dr. von Kammachers Sygdom, da Miss Burns tager en Beslutning, som vinder almindeligt Bifald. "Jeg vil tage op til ham og pleje ham"! siger hun, og uden Overvejelse lader hun Handling følge paa Ord. Under hendes Hænders varsomme og kyndige Pleje er Dr. von Kammacher snart fuldt restitueret. Hendes milde og venlige Væsen gyder et lægende Solskin over hans Hjærte. Paa Vidderne over Grænsen mod den evige Sne strejfer de om. Paa deres Vandringer over Bræ og Gletscher standser de en Dag brat foran en Afgrund. Dr. von Kammacher stirrer ud over den stejle Sneklippe med i Dybet. Og han tager det Løfte af hende, som er rejst hid for at læge hans Vunder, at hun vil være hans Børn en god Moder.

---ooOoo---

A/S NORDISK FILMS-KOMPAGNI

COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.
FRIEDRICHSTRASSE 13.
Telegram-Adr.: „Nordfilm". Teleph.: Amt Mpl. 10191.

ATLANTIS

Vorgeführt von den Kammerlichtspielen
Berlin

ATLANTIS

nach dem gleichnamigen Roman von
GERHART HAUPTMANN

Hauptdarsteller:

Ingigerd Halström . . . . . Ida Orloff
vom K. K. Burgtheater, Wien

Fräulein Burns . . . . . Ebba Thomsen
vom Königl. Theater, Kopenhagen

Friedrich von Kammacher . . . . . Olaf Fönns
vom Dagmar-Theater, Kopenhagen

⟨NORDISCHE FILMS Co.⟩

Vorgeführt im Kgl. Schloß zu Kiel
20. Dezember 1913

GERHART HAUPTMANN

zeigt uns einen Gelehrten, der tief enttäuscht ist über die Ablehnung einer Arbeit, die er einem wissenschaftlichen Institut zur Prüfung überreicht hat. Zudem wird, um das Unheil voll zu machen, seine Gattin vom Wahnsinn befallen, und verzweifelnd irrt er allein in der Welt umher. Als er liest, daß eine ihm bekannte Künstlerin den Weg übers große Wasser antritt, beschließt er, um Ablenkung zu finden, sich ebenfalls nach Amerika einzuschiffen, und so treffen wir ihn bald an Bord des »Roland«, der mit vollen Kajüten der neuen Welt zustrebt. Man sieht, wie das Wasser in das Schiff eindringt, wie es den Maschinenraum überflutet, wo die Heizer gerade im Begriff standen, neue Kohlen ins Feuer zu werfen, wie es in den Kajüten höher und höher steigt, sieht, wie die Menschen von Todesangst gepackt zusammenlaufen, auf Rettung bedacht, wie die Boote zu Wasser gelassen werden und wie schließlich als Letzter der Kapitän von der Kommandobrücke über Bord springt, einen knappen Augenblick vor dem Versinken des prächtigen Schiffes. . . . .

Geschäftsleitung:
Heinrich Neugebauer.

Telephon 865. □ Telephon 865.

Programm

Preis 5 Pfg.

Kaufmännisches Privat-Lehrinstitut von L. Klahold.

Lehrfächer:
Deutsch,
Französisch,
Englisch,
Korrespondenz,
Schönschreiben,
Stenographie,
Maschinenschreiben,
Buchführung.

Wahl der Fächer gestattet.

Krefeld, Rheinstrasse 50. ☎ Fernsprecher Nr. 2865.

Am Neumarkt.

Lichtspielhaus

Hochstraße 60

Programm von Montag, den 2. Februar bis einschließlich Freitag, den 6. Februar 1914.

1. **Lichtspielhaus-Revue.**
Das Neueste aus aller Welt.

2. **„Die Tochter des Prinzipals."**
Italienisches Lustspiel.

3. **„Die Wette."**
Dramatische Skizze.

4. **„Eine Truthahn-Farm."**
Ausgezeichnete Tier-Aufnahmen.

5. **„Paris-St. Petersburg."**
Eine dunkle Geschichte.

6. **„Im letzten Augenblick."**
Begebenheiten aus dem Wilden Westen.

Atlantis

Ein Roman in 5 Abteilungen von Gerhart Hauptmann.

Haupt-Darsteller:

Dr. Friedrich von Kammacher
Herr Olaf Fönss vom Dagmartheater, Kopenhagen.

Ingigerd Hahlström
Frau Ida. Orloff vom Hofburgtheater, Wien.

Miss Eva Burns
Frl. Ebba Thomsen, Kopenhagen.

Frau Dr. Angele Kammacher
Clara Lauritzen, Kopenhagen.

Den Besuchern des Lichtspielhauses stehen Garderoben und Telephon zur Verfügung. Garderobe pro Person 10 Pfg.

Salon-Grammophone von Lenzen & Co., Crefeld, sind die besten.

Reproduktions-Pianos von Lenzen & Co., Crefeld, sind die besten.

Wir überspringen

jede Konkurrenz!

Schirmfabrik
Brauer-Schnitzler
Crefeld
Neusserstr. 51 gegenüber d. Stadtbad

Schäckermann & de Greiff, Crefeld

A T L A N T I S .

par

Gerhart Hauptmann.

Le Dr. Friedrich von Kammacher subit déceptions sur déceptions. Sa femme Angèle lors de son mariage possédait des dispositions héréditaires à la folie. Pendant les derniers temps sa maladie a pris un caractère inquiétant. Le docteur s'est armée de patience et de tolérance, mais elle perde de plus en plus la tête.

Le docteur von Kammacher jouit, dans les cercles bactériologiques, d'une renommée d'habileté, et on fonde sur lui de grandes espérances, mais à science aussi lui prépare des déceptions. Il a envoyé à l'institut bactériologique de la capitale un traité sentionnel, mais il apprend indirectement qu'on en est très mécontent.

Cependant l'état maladif d'Angèle donne aux personnes qui l'entourent des craintes de plus en plus grandes pour leur vie. Le docteur von Kammacher pense qu'il n'y a pas autre chose à faire que de le phacer dans une maison d'aliénés. Il la confie à son bon ami et collègue le Docteur Georg Rasmussen, et sur le conseil pressant de ses parents il part à Berlin pour essayer de reconquérir la santé que les dernières années de vie communes avec une femme folle ont fortement ébranlée.

A Berlin il reçoit une invitation à une matinée, à laquelle la danseuse Mlle Ingigerd Hahlström doit avoir son début, pour un cercle d'invités. Il accepte l'invitation sans enthousiasme, le monde des artistes ne l'intéresse pas beaucoup. Il se sent mal à son aise parmi les représentants, visiblement insouciants de cet art leger.

Nous sommes à la matinée. Le rideau se lève. Mlle

Mlle Ingigerd Hahlström danse sur la scène. La danse s'appelle "Victime de l'araignée". A chaque pas qu'elle danse sur la scène, elle fait un pas de plus dans le coeur du Docteur von Kammacher, dans lequel il pénêtre comme un météore, venu d'un monde inconnu. Cette créature capricieuse pour qui les adorations des hommes semblent aussi inévitables que la lumière et l'air le prend dans sa toile.

A partir de ce moment elle fait de lui ce qu'elle veut. Quelques jours plus tard, lorsqu'il apprend que l'institut bactériologique n'a pas pu accepter son traité, il se délivre du dernier lien qui le retenait pour la suivre comme une ombre. Elle voyage de ville en ville. Partout où elle arrive , les hommes l'entourent, mais, , même si elle voit clairement les souffrances qui se reflètent dans le visage du Docteur v. Kammacher, elle ne repousse pas ses adorateurs. C'est comme ci elle trouvait une joie à tourmenter cet amant dévoué et fidèle. Il s'indigne constamment de la manière légère dont elle joue avec ses sentiments. Enfin il rompt avec elle et part. Où? Jamais assez loin pour que Mlle Ingigerd ne puisse le reprendre. Jamais hors de la périférie de ses filets. La dernière fois qu'il l'a quittée il est parti pour Paris. Là il lit dans un journal que la danseuse, Mlle Ingigerd Hahlström, partira de Brème le 23, avec le vapeur "Roland" pour New York.

A partir de ce moment son calme est disparu. Une force qu'il ne peut analyser, l'oblige à agir. En partant immédiatement pour Paris il pourra arriver assez à temps pour prendre le vapeur. Avant d'entreprendre le voyage sur l'Atlantique il envoie deux télégrammes: l'un adressé à son ami, le Docteur Georg Rasmussen, à qui il demande de prendre soin de sa femme. Dans l'autre il annonce à son ami d'Amérique le Dr. Schmidt, saprochaine arrivée à New York.

A bord du vapeur Fr.v.Kammacher est pris à nouveau dans le tourbillon qui a comme centre Mlle Ingigerd. Son cavallier servant est pour l'instant un architecte nommé Achleitner de Vienne, mais le nombre des adorateurs qui passe le temps à faire la cour à cette excentrique, séduissante danseuse, est légion. Fr.v Kammacher n'a pas fait un pas de plus vers elle qu'autrefois. Il se produit alors un événement qui semble devoir lier l'existence de ces deux êtres. Après quelques jours de navigation tranquille et agréable, le bateau est porté dans une banquise de brouillard. Par intervalles d'une seconde la sirène envoie son signal sinistre sur l'Atlantique. Aussi bien dans les cabines que sur la passerelle reigne la nervosité. La vitesse du bateau est réduite de moitié.

L'excellent marin, Capitaine v Kessel est assiégé par les passagers de questions anxieuses. Il les rassure d'un sourrire, mais le sourrire disparaît involontairement lorsqu'il est seul. Il connaît la situation dangereuse du navire. Tous les officiers sont sur la passerelle. Ils courent de long en large, l'un dans l'autre. Ils essayent avec leurs lorgnettes de percer le brouillard. Un cri résonne: - Epave à l'avant! Des ordres brefs sont donnés à la machine, qui tout à coup s'arrête. Presqu'aussitôt un cri se fait entendre: - Nous touchons! Comme une traînée de poudre le cri se répand de la passerelle à l'entrepont. En phrases rapides le capitaine v.Kessel donne à l'équipage des instructions sur les premières dispositions à prendre. Une couple d'officiers parcourent les corridors du navire, frappant à chaque porte en criant: - Sauve qui peut! Le télégraphiste envoie un nombre infini de radio-télégrammes: S.O.S. Anxieux il écoute s'il ne percevra pas le signal indiquant un secours rapide.

En quelques minutes tous les passagers sont sur le pont. A moitié nus, la plupart en chemise de nuit, ils se précipitent vers les canots de sauvetage. Sur le pont le capitaine continue de donner ses ordres. Un garçon vient à lui avec une bouée de sauvetage.:- Garde la pour toi-même, mon garçon! dit le capitaine en se détournant. Il veut rester à son poste. Quand le cri: "Sauve qui peut!" résonne dans les corridors du navire, Fr. von Kammacher est plongé dans un rêve fièvreux. Il rêve qu'avec son ami américain le Docteur Schmidt il traverse l'île Atlantis submergée. Le rêve est-il un avertissement des événements qui l'attendent en Amérique? La première pensée du Dr. von Kammacher en revenant à la réalité terrible se tourne vers la mademoiselle Ingigerd. Il réussit à se procurer de la place pour elle et lui-même dans un des canots de sauvetage..

Il cherche aussi à trouver le père de Mlle Ingigerd, mais en vain. Le canot est mis à la mer. Il s'éloigne du navire et combat contre les vagues et la tempête.

Le lendemain matin le pavillon de détresse est hissé sur le canot qui porte les naufragés. Le pavillon est aperçu par le bateau marchand "Hjortsholm" qui immédiatement prend toutes les dispositions pour le sauvetage des naufragés. Le quatrième jour après la catastrophe la vigie crie: "Terre, terre".

Le souvenir de son père qui vraisemblablement a été englouti par les flots, vient à la pensée de Ingigerd, en même temps que le sentiment d'avoir bientôt la terre ferme sous les pieds. Dans son abandon elle se rapproche involontairement du docteur von Kammacher, qui, pendant les jours de malheur ne l'a pas quittée un seul instant.

A l'instant de l'arrivée à New York, von Kammacher est reu par un ami commun de lui et du Dr.Schmidt Willy Snyders qui

l'invite ainsi que Mlle Ingigerd à prendre provisoirement séjour dans la petite colonie d'artistes dont il est membre lui-même, et dont le sculpteur Bonifacius Ritter est président.

Dans cette circonstance de même que dans quelques autres semblables Ingigerds le laisse décider pour elle, mais bientôt son caractère indépendant et contradictoire ne se laisse plus gouverner. Von Kammacher sent bientôt que son pouvoir sur elle est rompu. Dans l'atelier de Bonifacius Ritter Dr.Kammacher a été présenté à une dame sculpteur, Miss Burns, une nature féminine, fine et aimable, par laquelle il se sent attiré. Son coeur qui désire la paix est à elle, en même temps que la passion qui lui a fait faire ce voyage dans toute l'Europe, et enfin cette traversée de l'Atlantique, l'attache encore à Mlle Ingigerd. Si seulement il pouvait arracher Ingigerd de ses pensées! Il se souvient que le docteur Schmidt qui demeure hors de New York lui a proposé un séjour dans une petite maison dans les montagnes, et il lui télégraphie, qu'il accepte son invitation. Les amis de New York et Miss Burns l'accompagne au train qui doit le conduire dans cet asile de paix et de repos tant désiré.

Le Dr. Schmidt qui a une clientèle modeste dans la petite ville Handon reçoit avec cordialité son ami, dont les nerfs sont épuisés, et le conduit directement à la hutte dans la montagne qui est située au dessus de la limite des neiges éternelles. Il reste là dans l'isolement, malade de corps et d'âme. Il veut rester seul:-C'est un repos absolu qu'il me faut! dit-il.

Peu après que von Kammacher a quitté la colonie de New York, arrive un télégramme d'Europe disant que sa femme Angèle est morte. Willy Snyders prie le docteur Schmidt de porter à von Kammacher la triste nouvelle. Le Dr.Schmidt se rend dans la montagne avec la nouvelle qui ne peut que rouvrir les blessures du coeur de von Kammacher.

Les suites de l'impression qu'il éprouve, en apprenant que sa femme est morte, sont qu'il tombe dans une maladie dangereuse.

A New York les amis sont rassemblés au sujet d'une lettre du Dr. Schmidt concernant la maladie du docteur von Kammacher. Miss Burns prend une résolution subite: Je vais partir pour le soigner, dit-elle.

Sous ses soins experts ~~x~~ von Kammacher est bientôt complètement retabli. L'être souriant de sa garde fait pénétrer un rayon de soleil dans son coeur. Il font de longues excursions sur la limite des neiges éternelles. Dans une de ces excursions ils s'arrêtent un ~~p~~ ur devant un précipice. Von Kammacher regarde dans la profondeur du gouffre. Il obtient d'elle la promesse qu'elle sera une bonne mère pour ses enfants.

- - - - o o 0 0 o o o o

A/S NORDISK FILMS CO.

COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.
VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.
BARCELONE. SOFIA.